

RANDKRANT

Maandblad over de Vlaamse Rand · mei 2017 · jaar 21 · #04

20 JAAR
RANDKRANT

WIN POSTKAARTEN
zie pg. 31

Aanbevelingen Taskforce Onderwijs
'Pak onderwijs in Brussel
en Rand samen aan'

Eddy De Valck, forensisch tandarts
'Dit werk doe je
voor de nabestaanden'

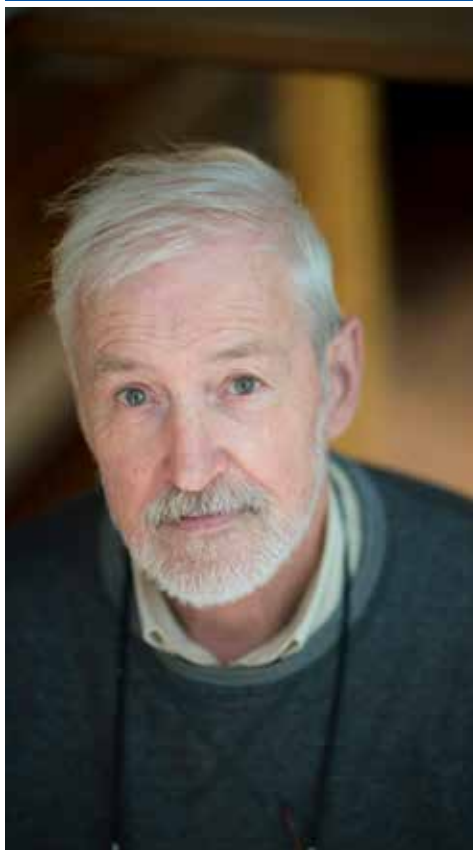
+ AGENDA

Sien Eggers, Sofie Palmers,
Jessa Wildemeersch

De vrouwen van Shakespeare

Jeugthuizen in de Vlaamse Rand

Piepjong versus vaste waarde

Jean-Paul De Greef uit Sint-Genesius-Rode werd vorige maand door Bruno Vansumere aangeduid om **deketing** voort te zetten.

Creativiteit als bindmiddel

In onze reeks **deketing** belanden we deze maand in Sint-Genesius-Rode, al jaren de thuishaven van Jean-Paul De Greef. Als architect van opleiding staat een groot deel van zijn leven in het teken van knutselen en tekenen. Zo is hij in de gemeente onder meer gekend als toneeldecorbouwer.

'Ik stond in voor de decors en belichting van het Kinderuur, dat sinds 1980 van een kleinschalig toneelgezelschap onder enkele vrienden naar een druk bezochte theatergroep is geëvolueerd. De laatste jaren sta ik ook in voor het ontwerpen van de kledij.'

ORGELBOUWER

Het op de vrije loop laten van creativiteit, dat beschrijft De Greef goed. Het is diezelfde creativiteit die hij ook inzet ten voordele van Sint-Genesius-Rode. 'De meeste mensen kennen mij waarschijnlijk van de orgels. Vorig jaar nog heb ik een orgel geschonken aan de Sint-Barbarakerk in het Rodense gehucht De Hoek. Het gaat om een groot orgel met een 8-voets register. Daar ben ik een tijdje zoet mee geweest. Het muziekinstrument boeit mij enorm. Sinds midden jaren 70 verdiep ik mij in de wereld van houten orgelpijpen.' Ook in Buizingen en Galmaarden kunnen orgels van De Greef bespeeld worden.

De man heeft een bijzondere relatie met geluid. Hij heeft een verleden als organist van de Sint-Genesiuskerk. 'In samenwerking met fysici van de Vrije Universiteit Brussel en het Von Karmaninstituut in Sint-Genesius-Rode heb ik de *intonering* van de orgelpijpen proberen te ontrafelen en zo de klank van de houten orgelpijpen aanzienlijk verbeterd of

andere problemen opgelost. Nu nog help ik af en toe mede-amateurs en professionele orgelbouwers.'

De aanpassingen die De Greef deed, zijn volgens ingewijden revolutionair. Alle bezigheden houden hem – intussen voorbij de 70 en vader van drie kinderen – scherp. Het is met hetzelfde enthousiasme dat hij leven in Sint-Genesius-Rode probeert te brengen. 'Sinds enkele jaren organiseer ik het Passieconcert met artiesten die samengebracht worden door La Chapelle Sauvage van dirigent Karel De Wilde.'

VEELZIJDIGE REGIO

Creativiteit als bindmiddel in de gemeente. Het maakt van Jean-Paul een op-en-top Rodenaar. 'Wat deze regio uniek maakt in vergelijking met andere regio's? De veelzijdigheid van de mensen. Sint-Genesius-Rode is een slaapzaal geworden van mensen over heel de wereld. Wat mij ook opvalt: het zijn vooral kapitaalkrachtigere mensen die zich hier in de streek vestigen. Mensen die hoog opgeleid zijn, een goedbetaalde job hebben en de dure bouwgronden in de gemeente kunnen betalen.' Dat die dure bouwgronden de autochtone Rodenaren meer en meer buiten de gemeentegrenzen drijft, is een gevolg daarvan. De Greef voelt zich verbonden met Sint-Genesius-Rode, maar ziet ook negatieve punten. 'Als ik naar mijn gemeente kijk, zie ik toch hoe een Franstalige meerderheid hier af en toe die meerderheid durft te misbruiken. En dat blijft, volgens mij, voor samenlevingsproblemen zorgen. Een spijtige zaak.'

TEKST Jens De Smet • FOTO Filip Claessens

10
16

© JOHAN VAN BEILEN

AGENDA

MEI
2017

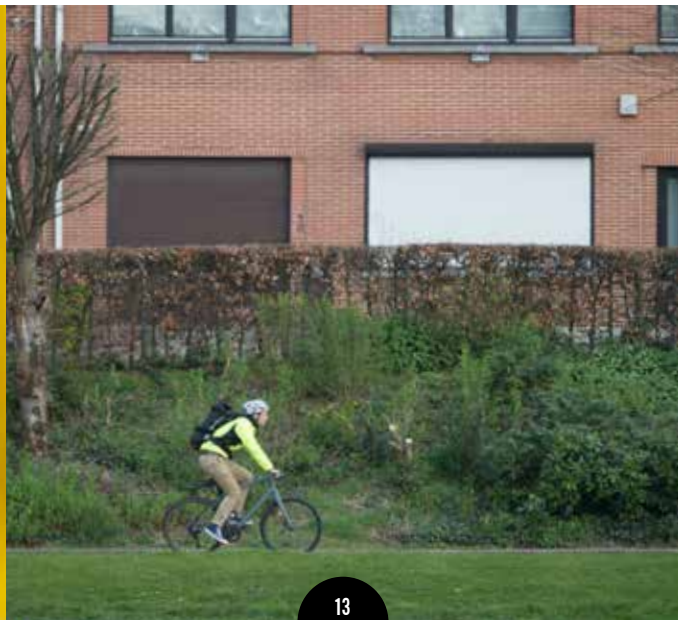

ABONNEMENT 15 € voor wie in de Rand woont, 20 € voor wie buiten de regio woont (9 nrs/jaar). • Rekeningnr. IBAN BE 58 0910 2113 1679

VERDELING RandKrant mei wordt bus-aan-bus verdeeld in Grimbergen, Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Kraainem, Wezembeek-Oppem, Tervuren, Overijse en Hoeilaart.

16
14

13
22

INHOUD

04

10

14

06 VAN **ASSET** TOT **ZAVENTEM**

09 MIJN **PLEK**

13 FRANK **ACHTERNA**

14 OP **VERKENNING**

15 MIJN **GEDACHT**

16 **MIDDEN** IN

19 WIE **KWEEK** DAT

22 **INTERVIEW**

26 **BOUW** WERK

32 GEMENGDE **GEVOE**LENS

‘Pak onderwijs in Brussel en Rand samen aan’

‘Het probleem schuift op. Tussen dit en vijf jaar staan de secundaire scholen in Vilvoorde, Zaventem en Grimbergen voor een gigantisch probleem qua plaatsen.’ Het gebrek aan plaatsen en de taalachterstand aanpakken, zijn twee aanbevelingen van de Taskforce Onderwijs Vlaamse Rand.

‘Dit werk doe je voor de nabestaanden’

The Herald of Free Enterprise, de tsunami, de aanslagen in Zaventem en Maalbeek; forensisch tandarts Eddy De Valck identificeerde mee mensen zonder naam. ‘Dankzij televisieseries zoals CSI of Bones spreekt forensisch onderzoek tot de verbeelding. De realiteit is andere koek.’

Blauwe ogen, blond haar

Toen enkele jaren geleden bekend raakte dat er tijdens de Tweede Wereldoorlog in Villa Levedale in Wolvertem een zogenaamd *Mütterheim* was ondergebracht, vielen vele monden open. Ongehuwde vrouwen moesten er, op bevel van de nazi’s, bevalen van Arische kinderen.

EN

EN

COLOFON RandKrant verschijnt maandelijks (niet in januari, juli en augustus) op 98.000 exemplaren. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. • **Realisatie** vzw ‘de Rand’ • **Hoofdredacteur** Geert Selleslach • **Eindredacteur** Ingrid Laporte • **Fotografie** Filip Claessens en David Legrève • **Redacteuren** Michaël Bellon, Mirek Cerny, Bart Claes, Tina Deneyer,

Jens De Smet, Tine De Wilde, Herman Dierickx, Nathalie Dirix, Guido Fonteyn, Patrick Gijssels, Karla Goetvinck, Gerard Hautekeur, Joris Herpol, Joris Hintjens, Tine Maenhout, Ines Minten, Tom Serkeyn, Wim Troch, Fatima Ualgasi, Sofie Vandenbergh, Luc Vanheerentals, Lene Van Langenhove en Dirk Volckaerts • **Website** Laurens Vansteelandt **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel,

tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.randkrant.be • **Verantwoordelijke uitgever** Eddy Frans, Agentschap ‘de Rand’, Witherendreef 1, 3090 Overijse • **Vormgeving** Jansen & Janssen Creative Content, Gent • **Druk** Corelio, Erpe-Mere • RandKrant wordt gedrukt op FSC(i)-gecertificeerd papier – licentienummer: FSC-C004762

'Tussen dit en vijf jaar staan de secundaire scholen in Vilvoorde, Zaventem en Grimbergen voor een gigantisch probleem qua plaatsen. Er moet dringend geïnvesteerd worden.'

'Pak onder Brussel en

Nu het kamperen aan de scholen, het toeval en zelfs het verloten van de beschikbare plaatsen weer voor even achter de rug liggen, kunnen we analyseren wat en hoe groot de pijnpunten van het onderwijs in de Rand zijn.

TEKST Bart Claes • FOTO Filip Claessens

De problemen met het tekort aan plaatsen en de taalachterstand in de scholen in de Rand stoppen niet aan de gewestgrens. De Vlaamse Regering moet een integrale oplossing uitwerken voor de Nederlandstalige scholen in Brussel en in de Vlaamse Rand samen. Dat is een van de aanbevelingen van de Task Force Onderwijs Vlaamse Rand* die zich, op vraag van de Vlaamse Regering, boog over de noden van het onderwijs zoals het tekort aan plaatsen, de taalachterstand en het welbevinden, en de aanpak ervan. De leden kwamen in 2015 en 2016 enkele keren samen om de problemen te bespreken. In hun eindrapport leggen ze de vinger op de wonde. Het capaciteitsprobleem is nijpend. De scholen die het moeten stellen met containerklasjes en leerlingen moeten weigeren omdat er gewoon geen plaats meer is, zijn niet op twee handen te tellen. Bovendien kent de Vlaamse Rand een bevolkingsgroei die hoger is dan het Vlaamse gemiddelde. Tussen 2000 en 2060 komen er in de leeftijdscategorie tot 18 jaar bijna 13.000 jongeren bij. In Brussel is de groei zelfs nog groter, waardoor er meer leerlingen vanuit Brussel naar de scholen in de Rand zullen pendelen.

CAPACITEITSMONITOR

Om de nood correct te kunnen voorspellen, liet de Vlaamse Regering een studie uitvoeren: de capaciteitsmonitor 2015. Die geeft aan dat er voor het Nederlandstalige basisonderwijs in de Vlaamse Rand een groei te verwachten is van 45.602 leerlingen in 2015-16 tot 46.559 leerlingen in 2020-21 (+ 956 leerlingen). De grootste groei doet zich voor in Vilvoorde (+ 249),

FR

'ABORDER ENSEMBLE L'ENSEIGNEMENT À BRUXELLES ET DANS LE RAND'

A présent que camper devant les écoles, le hasard et même le tirage au sort des places disponibles font provisoirement partie du passé, nous pouvons analyser les points névralgiques de l'enseignement dans le Rand, ainsi que leur ampleur. Les problèmes que posent le manque de places et le retard linguistique dans les écoles du Rand ne s'arrêtent pas à la frontière de la région. Le gouvernement flamand doit développer une solution intégrale pour les écoles néerlandophones à Bruxelles et dans le Vlaamse Rand. C'est une des recommandations de la Task Force Onderwijs Vlaamse Rand qui s'est intéressée aux besoins dans le secteur de l'enseigne-

ment, comme le manque de places, le retard linguistique, le bien-être et les solutions à leur trouver. Le problème de la capacité est le plus aigu. Dans l'enseignement fondamental néerlandophone dans le Vlaamse Rand, on s'attend à une croissance de 45.602 élèves en 2015-16 à 46.559 élèves en 2020-21 (+ 956 élèves). La croissance la plus forte est observée à Vilvoorde (+ 249), Grimbergen (+ 236), Sint-Pieters-Leeuw (+ 211) et Zaventem (+ 126). Quant à l'enseignement secondaire dans le Vlaamse Rand, on est passé de 22.080 élèves en 2015-16 à 23.765 élèves en 2020-21 (+ 1.604 élèves). Il s'agit principalement de Halle (+ 359), Vilvoorde (+ 296) et Dilbeek (+ 116).

wijs in **Rand** samen aan'

Grimbergen (+ 236), Sint-Pieters-Leeuw (+ 211) en Zaventem (+ 126). Wat het Nederlandstalige gewoon secundair onderwijs in de Vlaamse Rand betreft, zien we een groei van 22.080 leerlingen in 2015-16 tot 23.765 leerlingen in 2020-21 (+1.604 leerlingen). Het gaat dan vooral om Halle (+ 359), Zaventem (+ 316), Vilvoorde (+ 296), en Dilbeek (+ 116).

Druk vanuit Brussel

De Vlaamse Regering investeerde de afgelopen jaren in extra capaciteit. Zo werd er in de begroting van 2015 36 miljoen euro aan extra middelen uitgetrokken. Daarvan werd 6,75 miljoen euro geïnvesteerd in de Vlaamse Rand en 7 miljoen euro in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Maar is dat genoeg? 'De Task Force stelt voor dat de Vlaamse Regering de capaciteitsnoden van de Vlaamse Rand integraal bekijkt, dus samen met de noden van de Nederlandstalige scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest', zegt Jeroen Backs, voorzitter van de Task Force Onderwijs Vlaamse Rand. Anders blijft de schoolpendel vanuit Brussel de druk op de Rand opvoeren.

Die druk is vandaag al groot, ervaart algemeen directeur Kurt Meeus van scholengroep Scoop. Deze scholengroep vertegenwoordigt 19 GOI-scholen in de Rand, van Grimbergen tot Hoeilaart. 'De basisschool in Koningslo – Vilvoorde – ligt op slechts enkele straten van Neder-Over-Heembeek', schetst de directeur. 'Ouders die hun kinderen in Neder-Over-Heembeek in de basisschool willen inschrijven, moeten een taaltest afleggen. In Vilvoorde hoeft dat niet. Dus wie die test niet ziet zitten, gaat enkele straten verder om zijn of haar kind in te schrijven. Op deze manier duwt Brussel kinderen die thuis geen Nederlands praten naar de Rand.'

11,2 miljoen euro voor meer plaats

Jeroen Backs: 'Daarnaast vraagt de Task Force aan de Vlaamse Regering om te blijven investeren om zo de aankomende capaciteitsnoden in de Vlaamse Rand weg te werken. Op korte termijn vraagt ze om met een oplossing te komen voor het capaciteitsprobleem in het secundair onderwijs.' Want na het basisonderwijs, is nu stilaan het secundair onderwijs aan de beurt. 'Het probleem schuift op', zegt directeur Meeus van scholengroep Scoop. 'De kinderen die nu in

het basisonderwijs zitten, worden groter. Tussen dit en vijf jaar staan de secundaire scholen in Vilvoorde, Zaventem en Grimbergen voor een gigantisch probleem qua plaatsen. Er moet dringend geïnvesteerd worden.'

Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) zegt dat de regering inspeelt op de vraag naar extra centen om te investeren in capaciteit. 'In de periode 2016-2018 ontvangen de gemeenten uit de Vlaamse Rand samen 11,2 miljoen euro van de 150 miljoen euro aan capaciteitsmiddelen', aldus de minister. Dat bedrag wordt verdeeld over Sint-Pieters-Leeuw (3,2 miljoen euro), Grimbergen (3,2 miljoen euro), Meise (1,8 miljoen euro), Halle (1 miljoen euro), Wemmel (1 miljoen euro) en Machelen (1 miljoen euro).

Minister Crevits: 'Taalverwerving Nederlands moet naar een hoger niveau worden getild.'

'Er gaat ook 30 miljoen euro naar de Nederlandstalige basisscholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest', zegt Crevits. 'Dat helpt ook de druk op de basisscholen in de Vlaamse Rand te verlichten. In 2018 laten we een nieuwe capaciteitsmonitor maken. Op basis daarvan kunnen we ook na 2018 onderbouwde beslissingen nemen. Als de verwachte capaciteitsdruk in het onderwijs in de Vlaamse Rand zich doorzet, krijgt de regio prioriteit.'

Taalachterstand

De taalachterstand dan. Het aandeel anderstaligen en meertaligen neemt systematisch toe in de basisscholen en het secundair onderwijs. Ook de taalachterstand neemt daardoor toe, vooral in gezinnen in armoede en met een beperkter sociaal en cultureel kapitaal. De Task Force pleit voor meer ondersteuning van de leerkrachten. Zo stelt ze voor om de taal als wegingscoëfficiënt in te voeren voor de nascholingsmiddelen. Met andere woorden, hoe meer leerlingen thuis geen Nederlands spreken, hoe meer middelen een school krijgt voor de nascholing van haar leerkrachten. 'En de expertise die door de Nederlandstalige scholen in Brussel werd opgebouwd,

kan nuttig ingezet worden in de Rand', meent Task Force-voorzitter Jeroen Backs. 'Zo werkt het Ondersteuningscentrum Brussel (OCB) met taalcoaches en werkte ze nascholingsinitiatieven uit die inspirerend kunnen zijn.'

Minister Crevits verwijst naar de conceptnota *Lerarenopleiding versterken*, die in maart 2016 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. 'Taalverwerving Nederlands moet naar een hoger niveau worden getild. We zullen bij de besprekingen over het professionaliseringsbeleid van leerkrachten nagaan welke beschikbare middelen er zijn. Om de expertise van het Onderwijscentrum Brussel in te zetten in de Rand, kijken we vooral naar de pedagogische begeleidingsdiensten.' Ieder schoolnet – zoals het Katholieke Onderwijs, het GOI-onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en de Onderwijkskoepel van Steden en Gemeenten – heeft haar eigen pedagogische begeleidingsdienst.

BRUSSEL KRIJGT MEER DAN DE RAND

'De minister heeft een punt als ze kijkt naar de pedagogische begeleidingsdiensten om expertise te delen', zegt directeur Meeus van scholengroep Scoop. 'Binnen het gemeenschapsonderwijs werken we projecten uit samen met scholen uit Brussel, maar toch krijgen de Brusselse Nederlandstalige scholen meer ondersteuning. Het OCB en de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft meer geld ter beschikking in de hoofdstad en dus meer leerkrachten. Ook de Centra voor Leerlingenbegeleiding krijgen gemiddeld per school meer uren ter beschikking in Brussel dan in de Rand. Daar zit het verschil. Als de burgemeester van Vilvoorde zegt dat zijn stad op een centimeter van Brussel ligt, alle problemen van de grootstad heeft, maar niet de omkadering, dan geldt dat ook voor het onderwijs.' Om de grootstedelijke problemen in de Rand het hoofd te bieden, komt er extra geld. 'Drie miljoen euro subsidies voor die gemeenten die af te rekenen hebben met een grootstedelijke problematiek', aldus de minister. Nu het onderwijs nog.

* In de Task Force Onderwijs Vlaamse Rand zetelen experts uit het beleid en de praktijk, zoals de betrokken gemeenten en schoolbesturen, de provincie, vzw 'de Rand', pedagogische begeleidingsdiensten, het agentschap Integratie en Inburgering, het agentschap Binnenlands Bestuur, het agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (Agion).

Stilte is een kunst

VILVOORDE De poort achter het stilste plekje van Vilvoorde gaat voor enkele dagen open. Twee weekends kan je achter de dikke muren van het slotklooster van Onze Lieve-Vrouw van Troost een collectie werken van 25 kunstenaars gaan bekijken. Meteen een unieke gelegenheid om de troostende kracht van een stille plek te ervaren. De selectie van de kunstwerken is het werk van Kristien Bonneure en haar partner Lucas Vanclooster. 'De werken staan tentoongesteld in de mooie kloostertuin en enkele ruimten binnen in het klooster. Het werd een stil ensemble van creaties van schilders, grafici, beeldhouwers en keramisten. Elk op hun manier en via hun artistiek medium

nodigen ze je uit om stil te staan en dieper in te gaan op een gedachte of een gevoel. Dat je op één plek zoveel creatief talent kan vinden, is uniek. Net zoals de plek waar de tentoonstelling plaatsvindt. Ik herinner me nog hoe ik vele jaren geleden – toen ik nog niet zo lang in Vilvoorde woonde – aan mijn echtgenoot vertelde dat die wereld achter de groene poort van het karmelietenklooster me fascineerde. Dat zich daar een leven in alle stilte afspeelde, sprak toen al tot mijn verbeelding', zegt Bonneure.

Aan de ingangspoort van de kloostertuin hangt een gedicht. Het is een ode aan de stilte. Bonneure schreef er drie jaar geleden een boek over: *Stil leven, een stem voor rust en ruimte in drukke tijden*. 'In onze hectische wereld zijn stille plekken even levensnoodzakelijk als oases in de woestijn. Ook ik verdwijn af en toe graag een paar dagen in de stilte. Nog belangrijker vind ik het om stilte in mijn dagelijkse leven in te weven. Stilte brengt evenwicht en diepte. En hoe gek het ook mag klinken, stilte werkt verbindend. Het helpt je om aandachtiger te luisteren. Naar de wereld, de andere en naar je eigen innerlijke stem.' Helpt kunst ons ook om die innerlijke stem te vinden? 'Het valt me op dat de stilte van deze exporimte vele kunstenaars aanspreekt. Het doet hun werken ook tot hun recht komen. Hun creaties komen trouwens vaak in grote stilte tot stand! Of zoals het gedicht aan de ingangspoort van de kloostertuin zo treffend samenvat: In de tuin bloeit stilte. In stilte bloeit kunst.' • ND

**29 EN 30 APR
6, 7 EN 8 MEI
Kunst in de Troost**

Vilvoorde, www.kunstindetroot.be

i De toegang is gratis. De opbrengst van de verkoop van de kunstwerken gaat naar de restauratie van de Troostbasiliek.

Andermaal niet benoemd

LINKEBEEK Faciliteitengemeente Linkebeek zal het opnieuw een hele tijd zonder een benoemde burgemeester moeten doen. Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans (N-VA) verwerpt de kandidatuur van Yves Ghequiere omdat hij 'de taalwetgeving weigert toe te passen'. Ghequiere liet op de gemeenteraad van 3 maart toe dat er Frans werd gesproken. In een gesprek met de provinciegouverneur gaf hij aan geen graten te zien in het gebruik van het Frans. Volgens de minister 'blijven de Franstaligen in Linkebeek bewust provoceren en de taalwetgeving overtreden'. Ghequiere werd door de Franstalige LB-meerderheid voorgedragen als kandidaat-burgemeester nadat de Raad van State voor de derde keer het beroep van Damien Thiéry tegen zijn niet-benoeming als burgemeester had verworpen. Ontslagnemend burgemeester Eric De Bruycker van de Vlaamse oppositiepartij Prolink blijft nu voorlopig in functie tot er een nieuwe kandidaat-burgemeester wordt voorgesteld die zich aan de taalwetgeving houdt en wel benoemd kan worden. • JH

Politieke malaise is totaal

KRAAINEM De politieke impasse in Kraainem is totaal. De Franstalige partijen van de meerderheid staan elkaar naar het leven. MR en Défi vragen burgemeester Dorothee Cardon de Lichtbuer (CDH) om een stap opzij te zetten, maar zij weigert. Cardon de Lichtbuer nam, zoals afgesproken bij de coalitievorming, de sjerp halfweg over van Véronique Caprasse (Défi). Doordat Cardon de Lichtbuer als nieuwe burgemeester rechtstreeks uit de gemeenteraad komt, moeten de bevoegdheden worden herverdeeld, een zaak waarover maar geen akkoord wordt bereikt, zelfs niet na de oprichting van een werkgroep. MR en Défi verwijten de burgemeester ook slecht samen te werken met de administratie. Tijdens de gemeenteraad van eind maart forceerden Défi en MR een stemming waarbij met één luttel stem aan de burgemeester gevraagd wordt om voor minstens vijf maanden opzij te gaan en de rust in Kraainem te laten weerkeren. Cardon de Lichtbuer kan niet gedwongen worden om dit te doen en zal dit, naar eigen zeggen, ook niet doen. Hoe het nu verder moet, weet niemand. • JH

Herinrichting dorpskern

JEZUS-EIK Een autoluw centrum, een speelbos, een levendig plein met restaurants en cafés. Dat zijn enkele blikvangers uit het masterplan voor Jezus-Eik dat verder wordt uitgewerkt. In het plan beschrijft de gemeente Overijse hoe ze Jezus-Eik leefbaar wil maken en uitbouwen tot een aantrekkelijke onthaalpoort van het Zoniënwood. Tim Houben, afdelingshoofd grondgebiedzaken: 'Een poort tot het Zoniënwood gaat verder dan louter een instaplekkje zijn, waar recreanten hun wagen kwijt kunnen. We willen de hele dorpskern uitbouwen tot onthaalpoort, met een bruisend horecaplein, een groene recreatiezone en een speelbos.' Momenteel is Overijse, samen met het overlegplatform met alle betrokkenen, volop bezig met het opmaken van het Ruimtelijk Uitvoerings Plan (RUP) 11 'Toeristische Poort Jezus-Eik'. Er is een subsidiedossier ingediend bij Ruimte Vlaanderen voor de verwerving van strategisch gelegen gronden om de poortfunctie mogelijk te maken. • JH

Zoveelste horde voor Eurostadion

GRIMBERGEN Het groepje mensen dat nog precies weet wat de stand van zaken is in het dossier van het Eurostadion raakt uitgedund. Eind februari besliste de gemeente Grimbergen om geen bouwvergunning te verlenen. Ook Ruimte Vlaanderen gaf hiervoor een negatief bindend advies. Aan Brusselse zijde zijn de enthousiaste stemmen stilaan gemilderd en is RSC Anderlecht niet van plan om onder de huidige omstandigheden haar intrek te nemen in het stadion. Ondertussen wil de provincie Vlaams-Brabant niet onmiddellijk een beslissing nemen over de milieuvergunningsaanvraag. De deputatie van de provincie Vlaams-Brabant stelde de beslissing hierover met twee maanden uit en zal zo net voor de zomervakantie een beslissing nemen. De provincie stelde eerder ook al de beslissing uit over de buurtweg die over Parking C loopt. Reden is dat er hierover nog klachten worden behandeld door de Vlaamse overheid. Zolang de buurtweg niet is afgeschaft, kan er geen bouwvergunning worden afgeleverd. What's next? • JH

Door de ingrijpende werken aan de Grote Markt in **Vilvoorde** zal er dit jaar geen Marktrock worden georganiseerd. • **Vilvoorde** gaat de tekorten van het failliete Jeugdhuis Tobit aanzuiveren en het gebouw een nieuwe bestemming geven. • 6.756 werkzoekenden of 39,2% van het totaal aantal werkzoekenden in Halle-Vilvoorde vinden moeilijk een job omdat ze nauwelijks of geen Nederlands praten, zo blijkt uit cijfers van Vlaams minister van Werk Philippe Muylers (N-VA). • Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege (CD&V) investeert bijna 4 miljoen euro tegen wateroverlast in de Molenbeekvallei in **Beersel** en **Sint-Genesius-Rode**. • In de tuin van het dienstencentrum Negenhof in **Negenmanneke** vernieuwde de gemeente de petanquebanen. Er komt ook een overdekt petanque-terrein aan de sporthal in **Zuun**. • Ingrid Holemans (Open VLD), burgemeester van **Zaventem**, betreurt dat De Lijn niet wil ingaan om het openbaar vervoer in de luchthavengemeente uit te breiden. • De nieuwe fietsersbrug over de Brusselse ring (RO) ter hoogte van **Diegem** en **Zaventem** zal zo'n 13 miljoen euro kosten en zou tegen 2020 in gebruik moeten zijn. • Dagverzorgingscentrum 't Gastenhuis van het OCMW van **Asse**, dat dagelijks tot 15 ouderen opvangt, heeft een nieuwe locatie gevonden in het vroegere OCMW-secretariaat. • In **Asse** werd met steun van de provincie Vlaams-Brabant de Kruisborre-ommegang van zeven kapelletjes in ere hersteld. • Omwille van de werken in het

Woluwedal sluit het Agentschap Wegen en Verkeer de Statieplaats in **Kraainem** tot na het bouwverlof. Ook het containerpark is tijdelijk gesloten en enkele handelszaken zijn moeilijk bereikbaar. • Hannibal, de grote olifant uit het Afrikamuseum in **Tervuren**, die 3,5 jaar geleden uitgeleend werd aan Technopolis, is terug in zijn thuisbasis. • De Raad van State heeft de milieuvergunning voor Uplace geschorst. Hierdoor kan de bouw van het belevingscentrum in **Machelen** niet starten. • Basisschool De Kleine Wereld uit **Asse** en de vrije basisschool van **Sterrebeek** krijgen van minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) een huursubsidie om uit te breiden. • Het eerste trimester van 2017 steeg het aantal faillissementen in Vlaanderen met 8%, in Vlaams-Brabant was er een daling van 13,6%. • Vlaams Energieminister Bart Tommelein (Open VLD) wil dat er tegen 2020 in Vlaams-Brabant 40 tot 50 nieuwe windturbines bijkomen. • Langs de ring rond Brussel en de E411, de snelweg die het Zoniënwoud doorkruist, wordt 24 km omheining geplaatst. De zogenaamde *ecorasters* moeten het versnipperde leefgebied van beschermde diersoorten opnieuw aaneensluiten en de weg veiliger maken. • De vastgoedactiviteit in Vlaams-Brabant is in het eerste trimester dit jaar met 2,2% gedaald. Ook de woningprijzen daalden met 2,7%. • Het Hof van Beroep veroordeelt de Belgische staat voor de geluidsoverlast in de Oostrand. 93 families uit **Kraainem**, **Wezembeek-Oppem** en Sint-Pieters-Woluwe hadden de zaak in 2008 aanhangig gemaakt. • Tien kinderdagverblijven in de Rand zetten hun activiteiten stop omdat ze niet voldoen aan de taalvereisten. • **Zaventem** start met de reconversie van het bedrijventerrein Keiberg. Het bevat 91 bedrijven, één op vier gebouwen staat leeg. • Vanaf volgend schooljaar kunnen jongeren kunstonderwijs volgen op Campus De Brug in **Vilvoorde**. Het is de eerste richting kunstonderwijs in het secundair onderwijs in de Rand. • Revalidatieziekenhuis Inkendaal (De Bijtjes) in **Vlezebeek** bestaat 25 jaar. • JH

Novacomplex met sloop bedreigd

MACHELEN Het Novacomplex in Machelen dreigt te verdwijnen voor een vastgoedproject. De vrijwilligers van vzw Nova, die instaan voor de uitbating van de zalen, willen dit vermijden. De Nova werd in 1955 opgericht, onder impuls van pastoor Cosijns op de grond van de vzw Parochiale Werken en de Kerkfabriek Sint-Gertrudis. De zaal groeide uit tot een ontmoetingscentrum voor de Machelaars. De cinemazaal, met een capaciteit van 550 plaatsen, kreeg van de architect een centrale plaats in het complex. In 1976 werd de laatste film vertoond en werd de Nova, met een uitmuntende akoestiek, een concertzaal. Sindsdien vonden tal van verenigingen er een onderkomen en worden er feesten georganiseerd. 'Het Novacomplex is het centrum van een bloeiend verenigingsleven met ruim 400 manifestaties (shows, eetfestijnen, en zo meer) per jaar', zeggen Ludo Jappens en Emiel Deroover van vzw Nova. 'De Nova heeft een grote erfgoedwaarde. Ook daarom willen we het complex behouden.' De eigenaar van het pand, de vzw Parochiale Werken, laat nog niet in zijn kaarten kijken over de mogelijke plannen, maar een vastgoedproject behoort tot de mogelijkheden. • JH

Protest tegen Brusselse ontwikkeling

VLAAMSE RAND Dilbeek, Zaventem, Overijse en Vilvoorde geven een negatief advies over het Gewestelijk Plan voor Duurzame Ontwikkeling (GPDO) van Brussel. Ze vrezen negatieve effecten op vlak van mobiliteit en detailhandel. In het ontwerp van het GPDO stelt de Brusselse Regering een aantal concrete projecten voor die verband houden met huisvesting, mobiliteit, economie en leefomgeving van nu tot 2040. Schepen van Mobiliteit Stijn Quaghebeur (N-VA) van Dilbeek: 'In het plan staan voor meer dan 200.000 m² bijkomende handelszaken, vergroot de stedelijke intensiteit in Westland Anderlecht en plant men de bouw van een nieuw stadion en congrescentrum aan de Heizel. Dat alles zal een negatief effect hebben op kleinschalige detailhandel in de randgemeenten. Bovendien vrezen we meer files op de ring rond Brussel. We verwachten ook meer verkeer in Dilbeek door de aanleg van randparkings en de uitbreiding van de metrolijn richting Groot-Bijgaarden.' Burgemeester Hans Bonte (SP.A) van Vilvoorde: 'We vragen dat de Vlaamse Regering tussenbeide komt. Het lijkt erop dat Brussel de problematische economische activiteiten uit zijn kanaalzone wil doorschuiven richting Noordrand. Zonder bijsturing worden de randgemeenten opgeslokt.' • JH

Twee dagen Toer de Geuze

VLAAMSE RAND Toer de Geuze bestaat twintig jaar. Op 6 en 7 mei kan je de geuzebrouwerijen van het Pajottenland en de Zennevallei bezoeken. De toer werd voor de eerste keer georganiseerd in oktober 1997. Toen openden brouwerijen Boon, De Cam, De Troch, 3 Fonteynen, Lindemans en Timmermans hun deuren. Sindsdien wordt de openbrouwerijendag om de twee jaar georganiseerd door de Hoge Raad voor Ambachtelijke Lambiekbieren (HORAL). HORAL-voorzitter Frank Boon: 'Aan de oorspronkelijke succesformule is niets gewijzigd. De Toer de Geuze is uitgegroeid tot het grootste bierevenement van Vlaams-Brabant. Twee jaar geleden namen meer dan 10.000 mensen deel. Dit jaar verwachten we nog meer volk. Daarom wordt het over twee dagen gespreid.' Met de Toer de Geuze wil HORAL het vakmanschap van de lambiekbrouwers en geuzestekers onder de aandacht brengen. Er worden ook veel bezoekers uit het buitenland verwacht. Aan het bezoekerscentrum De Lambiek in Alsemberg wordt er een pop-up camping geïnstalleerd. Je kan de toer met eigen vervoer of met bussen afleggen. De toegang tot de brouwerijen is gratis. » JH

www.horal.be

50° 86' 19" N
4° 46' 56" E

'Hier bracht ik de mooiste dagen van mijn jeugd door', zegt Steven Schoonejans. Hij kijkt tevreden naar het witte gebouw waarop in grote letters Chiroheem staat. Zijn blik vertelt je dat deze plek, vlakbij de Sint-Pancratiuskerk in Kraainem, allerlei warme herinneringen oproept.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Zie je die vijver daar? Als jongen van 10 waarde ik er op, samen met mijn maten van de Chiro. Met een zelfgemaakt vlot. Binnenbanden en hout, daarmee hadden we het vaarttuig in elkaar geknutseld. Dat we in het water vielen en helemaal onder de modder raakten, stoorde ons niet. Het hoorde bij het grote avontuur dat we in onze fantasie beleefden.'

VAN VADER OP ZOON

Vandaag komt Schoonejans nog steeds één keer per week naar het Chirolokaal. Als volwassenbegeleider werkt hij samen met de zes Chiroleiders. Hun doel? 'In de eerste plaats willen we de kinderen een toffe zondagnamiddag bezorgen. Als we zien dat ze met een glimlach naar huis gaan, dan is ons opzet geslaagd. Kinderen zijn onze toekomst. Een wijsheid van mijn vader. Hij was zelf ook volwassenbegeleider bij de Chiro. Hij heeft me geleerd dat een sterk team van leiders de basis is voor een jeugdvereniging waar kinderen graag naartoe

komen. Zo'n team krijg je wanneer je erin slaagt om op een open manier met elkaar om te gaan en problemen zonder enige gêne met elkaar te bespreken. Je moet kunnen zeggen wat er op je lever ligt. Als je dat kan, dan kan een team veel aan, en heb je de juiste spirit om jonge Kraainemnaren een fijne zondagnamiddag te bezorgen. Zelf ben ik heel gelukkig met de mooie herinneringen die ik aan mijn tijd bij de Chiro heb overgehouden. De nieuwe generatie jongeren — inclusief mijn twee zoontjes — wil ik met veel plezier de gelegenheid geven om onvergetelijke jeugdijaren in onze gemeente te beleven.'

LEERSCHOOL VOOR HET LEVEN

Schoonejans kijkt rond en vertelt over hoe de plek met de jaren is veranderd. 'Tijdens mijn jeugd was er geen speeltuin. De omgeving was wat ruiger. Je had ook grond die er drasig bijlag. Daar trok ik met mijn maten naartoe om een ondergrondse bunker te bouwen. Zo'n bouwwerk was een heel project. Het kon weken duren vooraleer het klaar was. Samen zo'n ondergrondse constructie bouwen, schepte een band. De vrienden die ik hier heb gemaakt, zijn vrienden voor het leven.' Toeval of niet, maar Schoonejans werkt vandaag als werfleider bij een bouwfirma. Of de bouwwerken uit zijn Chirojaren een goede leerschool waren? 'Ik heb vooral geleerd dat je een sterk team krijgt door mensen met verschillende persoonlijkheden en vaardigheden samen te brengen. Op die manier kunnen ze elkaar aanvullen. De jaren bij de Chiro hebben mij geleerd dat je het meest bereikt als je de mensen op een respectvolle en motiverende manier benadert. Respect en participatie, daar gaat het om. Als je de combinatie van die twee in de praktijk kan omzetten, dan kan je zowel bij de Chiro als bij een bouwfirma veel bereiken.'

Eddy De Valck, forensisch tandarts

‘Dit werk doe je voor de nabestaanden’

Eddy De Valck is in ons land een pionier in de forensische tandheelkunde. Het ongeluk met de Herald of Free Enterprise was zijn eerste grote ramp. Ook bij het onderzoek naar de affaire-Dutroux, de tsunami in Zuidoost-Azië en de aanslagen in Brussel en Zaventem was hij betrokken. ‘Je leert het een plaats te geven.’

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Als student tandheelkunde hoorde De Valck een buitenlandse forensische odontoloog aan het woord. ‘Dat wil ik ook doen’, dacht hij. We spreken over 1977. De forensische tandheelkunde was op dat moment in België nagenoeg onbestaande. ‘Laat staan dat er een opleiding voor bestond. Ik begon dus met artikelen op te vragen, buitenlandse collega’s aan te schrijven en op te zoeken, af en toe een congres mee te pikken.’ Hij vond een tweejarige opleiding aan de School voor Criminologie en Criminologie van het ministerie van Justitie. ‘Ik was er de eerste tandarts. Mijn medestudenten waren vooral politiemensen en juristen. We kregen er een heel breed pakket aan vakken: van boekhouding over gerechtelijke geneeskunde, toxicologie, explosieven en vuurwapens tot psychiatrie. Alles behalve forensische tandheelkunde.’ Het is dat multidisciplinaire aspect

dat de tandarts nu nog altijd aanspreekt. ‘Je werkt voortdurend samen met mensen uit andere specialiteiten en iedereen benadert het onderzoek vanuit zijn eigen invalshoek.’

TE BEKNOPT MAAR REËEL

Nu kent iedereen het forensische onderzoek van televisieseries zoals CSI of Bones. ‘Daardoor spreekt het enorm tot de verbeelding’, zegt De Valck. ‘Toen ik pas begon, stond de discipline nog in zijn kinderschoenen. Ik heb ze in de loop van de decennia zien evolueren tot wat ze vandaag is. En ook nu is er trouwens nog veel ruimte voor verbetering. Maar dat is dan weer een zaak van budgetten en politieke wil.’

Hoe waarheidsgetrouw zijn die series eigenlijk? ‘Sommige scripts zijn wat bij de haren getrokken omdat ze in een aflevering van 50 minuten de ingewikkeldste zaken opgelost krijgen. In realiteit doen we er eerder 50 dagen

of zelfs 50 weken over. Als een zaak al opgelost raakt. Maar de materie die ze in zulke programma’s behandelen, strookt meestal wel met de werkelijkheid.’ Het is ook al gebeurd dat een scenarist contact met hem opnam om enkele details in een scenario af te toetsen. ‘Zo heb ik ooit advies gegeven voor Flikken. Het was leuk om te doen en het toont aan dat de makers niet over één nacht ijs gaan.’

HET EEN PLAATS GEVEN

De realiteit is natuurlijk een pak ernstiger dan een scenario. Een misdrijf, een ramp of een zwaar verkeersongeval eist soms vele levens. Wat doet het met je als je er onmiddellijk na de feiten bij wordt geroepen en ongeïdentificeerde lichamen een naam moet zien te geven? ‘Je leert het een plaats te geven. Indien dat niet lukt, is het werk niet voor je weggelegd.’ De Valck geeft de laatste jaren geregeld zelf vorming. ‘Eenmaal in het mortuarium gebeurt het soms dat veelbelovende studenten compleet bevriezen. Zulke mensen blijven het niet doen. Dat zou ook niet gezond zijn.’ Geen enkele zaak laat je koud, hoezeer je ook gepokt en gemazeld bent in het vak. ‘Er zijn enkele die me bijzonder zijn bijgebleven. De ramp met het schip Herald of Free Enterprise in Zeebrugge (1987). Op drie dagen tijd onderzochten we 123 slachtoffers. Een jaar heb ik er met niemand over gesproken. Pas toen ik dat wel ben beginnen doen, besefte ik dat het niet goed is om het op te kroppen. Niet dat ik er slapeloze nachten aan over hield, maar de lichamen en de dossiers bleven geregeld terugkomen. Tot ik een uitnodiging kreeg om over de tandheelkundige aspecten van de operatie te spreken. Ik deed dat, beantwoordde vragen en praatte wat na met collega-specialisten. Toen pas kreeg de ramp een plaats.’

Ook de tsunami in Thailand was een gebeurtenis die de talloze hulpverleners niet snel zullen vergeten. Het DVI-team (Disaster Victim Identification) landde in Phuket en moest van daaruit elke dag 170 km verder reizen. ‘Alles in die zone was kapot, weg. Eenmaal aangekomen, troffen we 5.000 lichamen, neergelegd

EN

‘YOU DO THIS WORK FOR THE NEXT OF KIN’

Eddy De Valck is a trailblazer in forensic dentistry in our part of the world. Identifying severely disfigured, unrecognisable victims of disasters from their teeth. The capsizing of the Herald of Free Enterprise was his first major disaster. He was also involved in the investigations during the Dutroux affair, the tsunami in South-East Asia and the attacks in Brussels and Zaventem. ‘All of these situations affect

you but you learn how to cope with them. After all, you do this work for the next of kin. They want a definitive answer as soon as possible. The only way of achieving certainty is by using primary identification methods: teeth, fingerprints or DNA. Secondary characteristics, such as documents, clothing, height or hair colour, can only help achieve some progress with a case or fill in some of the gaps.’

Beigem

Eddy De Valck is geboren en getogen in Beigem. 'Mijn wortels zitten hier diep, dus tenzij ik ooit een aanbod krijg dat ik niet kan weigeren, zie ik me hier niet snel vertrekken. Beigem is wel enorm veranderd, van een echt boerendorp naar een residentiële regio. Dat kun je betreuren, maar het legt geen zoden aan de dijk. Je kunt de evoluties toch niet stoppen. En goh, hoewel er veel groen is verdwenen, sta je nog steeds in een vingerknip middenin de velden.'

rond een boeddhistische tempel, tussen muurtjes van droogijs. Ik herinner me nog dat we het werk voor de nacht neerlegden. Iedereen werd stil. Dan kijk je om je heen: al die dode mensen, witte wolken die vanaf het ijs opstegen tegen een achtergrond van tempels... Zo'n beeld hoeft je nauwelijks weer op te roepen of de film speelt zich opnieuw af. Maar je geeft het een plaats, zodat het je niet blijft achtervolgen.'

VOOR DE NABESTAANDEN

Een rouwproces kan pas van start gaan als er zekerheid is. 'Dit werk doe je dan ook voor de nabestaanden. Die willen zo snel mogelijk uitsluitel. Ik herinner me hoe ik na de identificatie van An en Eefje 's avonds laat het ziekenhuis verliet en in de auto op het nieuws Paul Marchal over opluchting hoorde spreken. Nu weten we waar onze kinderen zijn en wat er met hen is gebeurd, nu kunnen we eindelijk rouwen, zei hij. Het toont aan hoe belangrijk precisie is in ons werk. We kunnen ons geen fouten permitteren, want één verkeerde identificatie betekent dat je fout zit in minstens twee zaken. Het zou de geloofwaardigheid van je team ook volledig onderuithalen. Dit jaar vierden we de 30e verjaardag van het DVI-team met een schone lei: nog geen enkele verkeerde identificatie op ons palmares. Dat willen we zo houden.'

'Geen enkele zaak laat je koud.'

De Valck kan zich behoorlijk ergeren aan de kritiek van pers en publiek als een identificatie op zich laat wachten. 'Neem de aanslagen in de metro in Brussel. Dat was een zogenaamde open ramp: er gebeurt iets op een plek waarvan je niet weet wie er precies aanwezig was. Pas een dag na de aanslagen konden alle lichamen geborgen worden. Dat komt niet omdat een of ander team langzaam werkt, maar omdat alles correct moet gebeuren. Er kunnen indicaties te

'Precisie is belangrijk in ons werk. We kunnen ons geen fouten permitteren.'

vinden zijn over de daders, bijvoorbeeld. Al dat soort informatie moet opgespoord en geregistreerd worden alvorens de plek ontruimd kan worden, maar het betekent ook dat wij pas op woensdag aan de slag konden. En tegen zaterdag hadden we 100% zekerheid over de identiteit van 28 van de 31 slachtoffers. Neem het van mij aan: dat was het vlotst mogelijke scenario.'

DUBBELLEVEN EN DIEFSTAL

Het is ook niet omdat iemand een identiteitskaart op zak heeft, dat je weet met wie je te maken hebt. Zo klopte de politie in de nasleep van de tsunami aan de deur bij een Belgisch gezin. Er was in Thailand een slachtoffer gevonden met een Belgisch paspoort op zak. Maar de eigenares van het paspoort deed zelf de deur open. Het bleek maanden daarvoor gestolen. En na de Herald of Free Enterprise hebben de onderzoekers pas na lang puzzelen twee verschillende dossiers samen kunnen leggen: 'Die man bleek een dubbellevener te leiden. Ik kan me

niet voorstellen hoe je zo iets organiseert', lacht De Valck, 'maar ook dat soort situaties komen we al eens tegen.' Daarom mogen secundaire kenmerken zoals documenten, kleding, lengte of haarkleur een dossier alleen op weg helpen of aanvullen. Zekerheid heb je enkel met primaire identificatiemethoden: tanden, vingerafdrukken of DNA.

RELEVANT

De Valck doet zijn job na veertig jaar nog even graag als op de eerste dag. 'Ik denk dat het hem voor een deel zit in de combinatie van mijn dagelijkse praktijk en het forensische werk. De forensische operaties geven een grote voldoening: je weet dat je maatschappelijk relevant werk doet.' Natuurlijk vraagt het flexibiliteit. Als er een oproep binnenkomt, moet De Valck binnen de twee uur zijn praktijk kunnen sluiten en op pad zijn. 'Een forensisch onderzoek kun je nu eenmaal niet op voorhand plannen, het gebeurt wanneer het gebeurt.'

Verbeelding als wapen tegen de werkelijkheid

Als kind zette hij ganser taferelen op papier. Later ging hij beeldhouwen, creëerde in de velden van Duisburg een fantastische beeldentuin en onthulde zijn *Opmars van de menselijke waanzin*. Een ontmoeting met beeldensculptor Tom Frantzen.

TEKST Tine De Wilde • FOTO Filip Claessens

Bij het zien van je beelden is de link met de oude meesters Bruegel en Bosch snel gelegd.

'Fijn, maar dat is te veel eer. Ik ga mijn eigen, unieke weg. Ik heb altijd heel persoonlijk gewerkt. Voor mij moet kunst uit het diepste van mezelf komen, authentiek zijn. Ik weiger te werken in functie van de conventies van de kunstdictaten. Toen ik op de lagere school zat, hing er bij mijn grootouders een reproductie van Bruegel. Dat werk fascineerde mij. De wereld van Bruegel is zo diepmenselijk en fantastisch dat hij de tijd overstijgt.'

In Duisburg heb je je eigen wereld gemodelleerd, een soort Alice in Wonderland.

'Met het beeldenpark wilde ik een plek creëren waarin je ronddwaalt als in een droom. Je komt allerlei figuren tegen: olifanten, koeien, ooievaars, krokodillen, pinguïns. De beelden verrassen, vertellen elk een verhaal, iedere bezoeker interpreteert het op zijn manier. Ik werk ruimtelijk. Vanuit elk gezichtspunt krijg je een ander verhaal. Kinderen die hier komen, trekken hun ogen wijd open. Ze vervelen zich geen seconde en hebben honderden opmerkingen. Volwassenen ontdekken de dubbele bodems en knipogen. Dat is de kracht van het beeldhouwen: het is een universele taal.'

De wandeling eindigt bij een apocalyptische opmars.

'De eerste schetsen hiervoor maakte ik begin jaren 80. De afgelopen zeven jaar heb ik als een gek gewerkt om het te finaliseren. Een veertien meter lange stoet van mensen en dieren uit alle tijden en beschavingen, die samen optrekken om de vuurtoren, baken van licht en redding, neer te halen.'

'Op en top de wereldgeschiedenis. Kijk naar wat er nu allemaal gebeurt. De opmars bestaat uit aparte configuraties van verschillende beschavingen, religies, waar je telkens hetzelfde ziet: misbruik, overdaad, hebzucht, geweld. Aan de staart of start van de stoet heb je een taferel uit de oudste Aziatische cultuur, waar de gewone man met zijn gezin wordt berecht door gruwelijke rechters. Hetzelfde gebeurt in de wagen van de Inquisitie. We zien Christus als een carnavalsfiguur, de roetsjbaan van het communisme met de idealist Lenin voorop, die de te volgen weg toont en achteraan Stalin in dezelfde pose, met een revolver in de hand waarmee hij zijn eigen burgers liquideert, daartussen figureren Russische acrobaten en atleten. Alles wat je ziet, zijn historische taferelen en ordinaire, dagelijkse taferelen die direct worden vergeten, alsof het de normale gang van zaken is. Dat choqueert mij.'

Een ding hebben alle figuren gemeen: ze hekelen de platvloersheid, wreedheid, corruptie en wandaden. Is de mens in wezen kwaadaardig?

'Ja en nee. De geschiedenis leert ons dat, in om het even welke cultuur, godsdienst of maatschappij, de mens hetzelfde is. Het begint bij de idealist-utopist met idealen en inzichten, de wereldverbeteraars. Van zodra zich een systeem, een hiërarchie heeft geïnstalleerd, komen de profiteurs en de onderdrukkers die de ideologieën of godsdiensten misbruiken. Zo gaat het al de hele geschiedenis.' Is er dan nergens een lichtpunt? 'Toch wel: op een dunne tak die uit de vuurtoren steekt, zit, als tegengewicht voor veertien meter kwaadaardige waanzin een heel klein, fragiel beeldje van twaalf centimeter, het uiltje van de wijsheid. Ik weet niet wat er gaat gebeuren, de hoop is minuscuul, maar hij bestaat.'

Ondanks de geladenheid is je werk niet zwaarwichtig of deprimerend. Als toeschouwer ben je verblijd door een verrassend soort surrealisme.

'Al die menselijke negatieve energie zet ik om in een plezierige grote surrealistische carnavalsstoet waarin de gruwelijkheden op een komische, groteske manier worden voorgesteld. Heel mijn werk is doorspekt met knipogen en humor. Ik overdrijf, zodat, als je een en ander zo uitvergroot ziet, je je er direct van wil distantiëren. In feite zijn dit en veel van mijn andere werken vredesbeelden. Ik probeer de goede waarden te stimuleren, dat is mijn levensdoel. Ik ben een echte pacifist.'

www.tomfrantzen.be

Weerman Frank Deboosere pendelt dagelijks met de fiets vanuit de Vlaamse Rand naar zijn werk op de VRT. Enkele dappere sportievelingen doen het hem na. Wat bezielt hen? En waaraan denken ze tijdens hun tocht? **Kristof Vandenbulcke** fietst elke dag van Wemmel naar de Marnixlaan in Brussel.

AANTAL KM / DAG

11 km x 2

GEMIDDELDE SNELHEID

22 km/u

TIJD

30 min heen,
30 min terug

ROUTE

Wemmel-Brussel

‘Mijn zen-plek’

‘Ik ben opgegroeid in Zwevegem. Mijn ouders gaven het fietsen met de paplepel mee. Toen ik een tijd in fietsstad Amsterdam woonde, kwamen de kriebels opnieuw boven en sinds mijn verhuis naar Wemmel fiets ik elke dag naar het werk.’

TEKST Tine Maenhout • FOTO Filip Claessens

In Nederland zit het fietsen in het DNA,’ vertelt fervent fietspendelaar Kristof Vandenbulcke enthousiast. ‘Dat kunnen wij ons niet voorstellen. De fietscultuur is er totaal anders. Alle Nederlanders hebben een fiets en de infrastructuur is goed ontwikkeld. In België was lange tijd enkel *de koers* in trek, maar nu begint er zich toch zoiets als een pendel-trend te ontwikkelen, vooral bij de geïnteresseerde fietspendelaars. Het beleid huppelt wat achter.’

WERK AAN DE WINKEL

De fietsinfrastructuur in de Rand is vaak onderkomen en gevaarlijk. Dat is jammer. De files zwellen aan, meer en meer mensen zullen voor de fiets kiezen en onze fietspaden zijn er niet klaar voor. Er is dringend actie nodig en vooral visie. Het gaat hier en

daar de goede richting uit, alleen vordert het heel traag. Dat is jammer, fietsen moet gestimuleerd worden. Intens sporten doe je natuurlijk niet, maar ik beweeg elke dag minstens een uur en daardoor heb ik toch een betere conditie dan wanneer ik niet zou fietsen.’

AAN NIETS DENKEN

Fietsen is gezond, dat hoeft niet veel uitleg. Vandenbulcke wil vooral ook benadrukken dat fietsen rust brengt. ‘Wanneer ik ’s avonds naar huis fiets, denk ik vaak gewoon aan niets, het zijn *denk-vrije ritten*. Nergens aan denken, is heel ontspannend. Op andere momenten glijden vraagstukken in verband met het werk door mijn hoofd. Dan ga ik het mogelijke verloop van een vergadering na van begin tot einde en bedenk ik scenario’s die ik zou kunnen volgen. In de auto, bus of trein zou ik dat niet doen. Daar is er te veel afleiding van radio en smartphone. De fiets is mijn zen-plek en denk-plek waar ik mijn fysieke en mentale batterijen kan opladen.’

KOSTUUM GAAT MEE

Vandenbulcke werkt in de hoofdzetel van ING aan de Marnixlaan. Het grootste deel van zijn route gaat door Brussel en dat ligt hem. ‘Brussel is een fantastische stad om al fietssend te beleven. Sommige buurten zijn lelijk en vuil, maar er zijn heel veel fascinerende

plekken om dagelijks langs te fietsen, zoals de Vismarkt en Sint-Katelijne. Zeker als het mooi weer is, geniet ik ervan om de stad te voelen ontwaken.’

Genieten, denken en ontspannen doet Vandenbulcke dagelijks op een *commuter bike* van Canyon. ‘Dat zijn stevige, snelle fietsen met een mooi design, vervaardigd in licht materiaal.’ Met een *commuter bike* zit een fietspendelaar volgens Vandenbulcke goed, zolang je ook de juiste accessoires hebt. ‘Naast mijn fiets is mijn valhelm essentieel. Als je door Brussel moet fietsen, is de kans reëel dat je ooit eens valt. Ook een fluo-vestje is belangrijk. Automobilisten zijn niet bepaald oplettend wat fietsers betreft, er is op dat vlak een stevige mentaliteitswijziging nodig.’

‘Daarnaast maak ik dagelijks gebruik van mijn *Henty bag*. In die zak kan je op een handige manier een kostuum ophangen en met de fiets transporteren. Vermits de kostuumtas rond de centrale as van de Henty Bag wordt gedraaid, komt het ter plaatse zonder plooiën. Op mijn werk kan ik me douchen en mijn fietsoutfit voor mijn kostuum inruilen. Er zijn bij ING ook stevige en bewaakte fietsstallingen die water- en windvrij zijn. Bedrijven investeren meer en meer in dit soort infrastructuur voor fietspendelaars. Dankzij die inspanningen en het groeiende aanbod van innovatieve fietsaccessoires, zoals de Henty bag, is er geen enkele reden meer om niet te fietsen.’

Derde Rijk in Wolvertem

Blauwe ogen, blond haar

Beide wereldoorlogen hebben lelijk huis gehouden, ook in de Rand. Hier en daar zien we er nog de sporen van. Maar toen enkele jaren geleden bekend raakte dat er in Wolvertem een zogenaamd *Mütterheim* heeft bestaan, vielen vele monden open.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

In 1935 richtte Heinrich Himmler de vereniging *Lebensborn* op. Belangrijkste doelstelling: het Arische ras versterken door ongetrouwde moeders van goeden bloede kinderen te laten baren met de juiste fysische en geestelijke kenmerken om volwaardig Arisch te zijn. De Duitsers vreesden immers dat er na de Eerste Wereldoorlog te weinig Duitse mannen waren om Arische kinderen te maken. De vermelde moeders kregen alle nodige zorgen om in de best mogelijke omstandigheden te bevallen, zoals de regels van *Lebensborn* het voorschreven.

DE KINDERFABRIEK

Villa Levedale in het Neromhof in Wolvertem, sinds 1976 een woon- en begeleidingscentrum voor volwassenen met een verstande-

lijke beperking, was eind 1942 kortstondig een *Mütterheim*, waar ongehuwde vrouwen konden bevallen van Arische kinderen. De vader van hun kind was meestal onbekend.

In Wolvertem ging het over een kortstondige periode waarin dertig van de zowat twintigduizend kinderen, die in dezelfde omstandigheden over heel Europa, ter wereld kwamen. Noorwegen spande de kroon. Anni-Frid Lyngstad, de donkerharige zangeres van Abba, is zo'n *Lebensborn* kind.

Omstreeks november 1942 arriveerden de eerste vrouwen in Wolvertem, op het moment dat ook het grote moederhuis van Wégimont bij Luik zijn deuren opende. Toen het grote bevallingshuis in Wégimont rond april 1943 de eerste kinderen verwelkomde, betekende dat ook meteen het begin van het einde van

de activiteiten in Wolvertem. Wégimont was veel groter en professioneler van opzet.

SPOREN ZOEKEN

Het verhaal van Christian Z., een kind dat in Wolvertem werd geboren, is intussen genoegzaam bekend bij geïnteresseerden in de Tweede Wereldoorlog. Tussen maart en november 1943 verbleef hij in Wolvertem, waarna hij zijn hele leven omzwervingen maakte, om uiteindelijk benoemd te worden als Frans consul in Kaapverdië. De oorlogsgeschiedenis van wat nu Villa Levedale is, werd bijna per toeval ontdekt door dokter Yves Louis, die onderzoek deed naar het wel en wee van artsen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Pas in 2010 kon hij het volledige parkoers van zijn eigen moeder achterhalen en kwam hij zelfs te weten wie zijn biologische vader was.

VOCHTIGE NATUUR

Vandaag is het omliggende park meer bekend bij de inwoners van Meise dan de eigenlijke villa. Vele omwonenden gaan er wandelen in een leuk natuurdecor en gaan ietwat achteloos voorbij aan het imposante gebouw. Door de activiteiten die het huis organiseert, blijft de band met de inwoners van de gemeente echter bestaan. Als je van de gelegenheid

gebruik maakt om in het openbaar toegankelijke park van het Neromhof te gaan wandelen of vissen blijft het interessant om weten wat er zich hier vijfenzeventig jaar geleden afspeelde, want het is toch een heel bijzonder stukje geschiedenis.

De natuurkwaliteit van het historische, bijna tien hectare grote park is uitstekend omdat de meeste aanplantingen uit het interbellum nog steeds aanwezig zijn. Tegelijk zijn er nog heel wat interessante elementen die een bezoekje rechtvaardigen. Enkele grote boomgaarden, een grote vijver annex eiland, indrukwekkende bomen met onder meer zomereiken, steeliep, paardenkastanjes. De opvallende inkompoort, inmiddels gerestaureerd, en de lange dreef naar de villa heten je alvast welkom voor een bezoek. Tijdens de week is het er zeer rustig, op zondag kan er met goed weer een redelijke toeloop zijn. Terwijl de kinderen ravotten in de speeltuin kun je er genieten van de mooie meimaand waarin de natuur op zijn mooist is. Die natuur bevindt zich hoofdzakelijk in de vochtige tot natte sfeer, wat de appreciatie ongetwijfeld ten goede komt. De hoofdingang van het gebied ligt aan de Papenboskant 18, vlak naast de A12. Daardoor is het er nogal lawaai-erig, maar eens het park je opslokt, heb je daar nog weinig last van.

Joris Hintjens was vijftien jaar journalist. Daarna elf jaar ontwikkelaar van windenergieprojecten. Nu bekwaamt hij zich in de digitale cartografie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Dirk Volckaerts, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijngedacht*.

De verkoper van angst

Het was zo'n zonnige lentedag. Zo'n zonnige dag dat elk weldenkend mens wel eens zin krijgt in een karton mango's of een pallet aardbei-primeurs uit Spanje. Dus pak ik de bus op weg naar de Zuidstatie, ik doe daar mijn ding, vind wat ik zoek. Maar ik ga er snel over, want vandaag wil ik jou, geliefde lezer, iets anders vertellen. Ik loop, met een ondertussen zware boodschappentas vol met mango's, langs kramen met *legummen* en fruit en textiel en keukenspullen en wat weet ik nog allemaal. 't Is ondertussen tegen sluitingsuur, en de marktkramers hebben al een deel van hun spullen terug in oude kisten gestoken, als ik, onder de spoorwegbrug, achter een steunpilaar, een man kleine kartonnen dozen zie inladen in een stootkar. Hij ziet er bleekjes uit, met een lange zwarte jas, en lang zwart haar dat stijl over zijn schouders hangt. Ik zie zijn laatste klant vertrekken, met een doosje in zijn hand. De klant heeft een mooi pak aan, blinkende dure schoenen, goed verzorgde huid. De marktkramer vertrekt, langzaam met zijn stootkar door de menigte laverend. Ik kijk naar de lege plek waar zonet nog zijn kraam stond. Er liggen kleine dozen op de grond, met kleine, handgeschreven labels op. Ik slaag er niet in ze te lezen van waar ik sta.

Ik wandel verder en zie de stootkar staan voor de deur van een café. Ik stap naar binnen en zet me aan de tafel naast de man. 'En, goed verkocht vandaag?', vraag ik. Hij lacht vriendelijk, duidelijk blij dat iemand hem aanspreekt. 'De zaken draaien goed.' 'Wat verkoopt ge in die doosjes?' 'Dat gaat ge niet begrijpen', zegt hij ontwijkend. Ik dring aan: 'Probeer eens.' 'Angst', zegt de man, duidelijk wachtend op mijn reactie, maar ik laat me niet uit mijn lood slaan. 'En hebt ge dat in verschillende smaken?', vraag ik half spottend. 'Moslims verkoopt goed tegenwoordig. Terrorisme ook.' 'Hoe komt ge daar toe, om verkoper van angst te worden?'

Nu komt de man pas echt goed los. Hij vertelt dat het al eeuwen een familiezaak is. Hoe zijn voorvaderen op de markt stonden met angst voor de dood en voor God, voor honger en oorlog. Hoe zijn grootvader fortuin maakte met angst voor de Joden en hoe zijn vader leefde van de verkoop van angst voor de communisten en De Bom.

't Is al eeuwen hetzelfde verhaal. Het volk heeft dat nodig, en de mensen aan de macht gebruiken het om aan de macht te kunnen blijven. Het blijft verkopen, al eeuwen lang, ook al zijn er modeverschijnselen. Het komt erop aan als verkoper op tijd in te schatten wat er goed verkoopt. Na de val van de muur in Berlijn heb ik veel moeten wegslijten. Spijtig. Maar 't is gelijk ik zeg: de mensen hebben altijd iets nodig om bang van te zijn, dus er kwam vlug iets nieuw in de mode: Arabieren, moslims, terrorisme, zelfs hoofddoeken begot, maar ook smeltende ijskappen en e-nummers.'

'En aan wie verkoopt ge dat?'

'Vooral aan politiciers en soms drukingsgroepen. Die komen standpunten kopen, persverklaringen, wetsvoorstellen, zogenaamde historische inzichten, soms ook alternatieve feiten. Tegenwoordig ook veel facebookcommentaren. Ik verkoop ook vaak aan journalisten. Kant en klare artikels met niet-verifieerbare feiten en bewust foute interpretaties. Dat doet hun gazetten goed verkopen.'

Dus eigenlijk verkoop ge media-advies aan al die machtswellustelingen?'

'Meestal wel, maar ik verkoop ook steeds meer zaaigoed. Een pak zaaadjes, per pond. Dan kunnen ze zelf angst zaaian waar ze die hebben willen, op gerichte plekken. Vaak rond vluchtelingenkampen en aan grensposten.'

'En kunt ge daar mee leven? Dat ge de mensen leugens en halve waarheden verkoopt?' Hij drinkt zijn glas leeg, laat een spottend lachje horen, knipoogt vriendelijk, staat op en gaat de deur uit. Buiten neemt hij zijn stootkar in de hand en wandelt weg. Ik meen even een flard van zwavellucht te ruiken.

TEKST Joris Hintjens • FOTO Filip Claessens

'Als je niet openstaat voor wat anders is, kan je niet gelukkig zijn.'

19 | IN HET SPOOR VAN...
RUBY SADIQ EN SHAHZADA NAZIR

'Het weer

De Indische uitbaters van restaurant Namasté in Sterrebeek stralen als ze over ons land praten. 'Wij zijn zo dankbaar dat jullie de deur voor ons open lieten.'

TEKST Patrick Gijssels • FOTO Filip Claessens

Het interview verloopt in het Engels, toch is het taalbewustzijn groot. 'Onze dochters zijn hier geboren. Omdat we in Vlaanderen wonen, kozen we voor het Heilig Hartcollege in Tervuren en niet voor de British School.' Allebei kwamen ze vanuit India naar België met een werkvisum, Shahzada als eerste, twintig jaar geleden, zijn echtgenote Ruby veertien jaar terug.

Een restaurant beginnen in een dorp in Vlaanderen is niet evident. Jullie staan er nu acht jaar. Wat was moeilijk en wat gemakkelijk?

Ruby: 'Starten was financieel niet gemakkelijk (lacht). We hadden een lening nodig en die hebben we gekregen.'

Shahzada: 'We wilden iets opstarten dat er nog niet was. In Brussel heb je veel restaurants, in Sterrebeek geen. Mijn vrouw houdt van koken en we dachten dat het kon lukken door het grote aantal expats en de luchthaven in de buurt. En inderdaad, een groot deel van onze klanten spreekt Engels, onder meer de talrijke Vlamingen. België is klein en internationaal. Op twee uur rijden, kan je een ander land leren kennen, zonder een

MIDDENIN

Een nest bouwen

Pffff, het is altijd wat', hoor je veel mensen zeggen die aan het bouwen zijn. Dikwijls willen ze een tweede huis bouwen omdat ze denken te hebben geleerd uit de fouten van hun eerste constructie. Ja, bouwen is geen sinecure. Misschien denk je er niet aan, maar ook vogels hebben op dat vlak te kampen met dezelfde problemen als mensen. Stel je voor. In de loop

van februari zag ik een koppel eksters met veel goesting beginnen aan het bouwen van hun nest in een nog jonge maar al bij al redelijk uit de kluiten krulwilg.

Beide vogels droegen onophoudelijk takken en takjes aan, die ze met veel gevoel voor kunst en esthetiek in de kruin trachtten te vlechten. Een week lang was het een gesjouw en gewring om het materiaal op zijn plaats te krijgen. Daar-

bij viel op dat de typische bolvorm van het nest er niet echt uitkwam, laat staan dat er sprake was van een voor de soort zo typerende dak.

Hoe de dieren ook trokken en sleurden, het wilde maar niet lukken om een comfortabele woonst in elkaar te steken. Van opgeven was na vijf dagen nog steeds geen sprake, maar een stevige westenwind besliste er op de zevende dag anders over. Net als de

is fantastisch'

vliegtuig te nemen. Geweldig is dat. We hebben heel wat gereisd in Europa, de VS en Azië. Hier kan je 150 nationaliteiten ontmoeten, de mensen hun keuken proeven en hen leren kennen. België is een van de beste landen ter wereld. Hier heb je de beste sociale zekerheid, de beste medische verzorging. Onlangs was een Vlaamse klant voor het eerst naar Afrika gegaan. Er was geen zuiver drinkwater, geen toilet, geen speelgoed. Toen ze terug in België was, begon ze haar eigen land meer te appreciëren. Zo gaat dat. Enkel uit ervaring kan je echt vergelijken. Volgens mij krijg je in dit land heel veel kansen.'

Regeltjes en heel wat administratie zijn er ook. Zijn dat geen hindernissen als je een restaurant houdt?

Ruby (fel): 'Regels zijn er voor het welzijn van de mensen. Wij willen alle regels van dit land volgen, want de mensen zijn zo gastvrij geweest ons hier toe te laten zodat wij een beter leven konden hebben. Dank je, heel België!'

Sahzada: 'In India betaal je ook belastingen, maar je kan nooit het comfort verkrijgen dat je hier hebt. We zijn hier heel gelukkig. Sommige mensen passen zich niet aan en profiteren van het systeem. Daardoor ontstaan er problemen met buitenlanders en ontstaat er angst bij de Belgen.'

Wat vond je ongewoon als je hier begon?

Shahzada: 'Mijn vrouw was net in België aangekomen en we waren door vrienden uitgenodigd om te komen eten, een van hen vroeg wat ze van België vond. *Het weer is fantastisch*, zei ze. Onze gastheren keken verbaasd en vroegen of ze gek was (lachen allebei). In India is het

tijdens de zomer 45 °C. Als het uitzonderlijk eens regent, gaan we in short op straat voor een regendans. De seizoenen zijn onveranderlijk: een hete zomer, het moessonseizoen met dagelijkse zware regen, de herfst en een zeer koude winter, met pakken sneeuw in de bergen. Hier in België heb je soms vier seizoenen op een dag (lachen). Het weer is een luxeprobleem.

'We denken positief en trachten dat ook over te brengen op onze dochters.'

Geluk zoek je in jezelf, niet daarbuiten. Als je voorwaarden stelt voor geluk, zoals een eigen huis, een auto of goed weer, is het moeilijk om geluk te vinden. We denken positief en trachten dat ook over te brengen op onze dochters. Een leraar zei me onlangs dat mijn dochter er altijd

zo gelukkig uitziet. Het is een persoonlijke ingesteldheid die mogelijk ook door onze katholieke godsdienst komt. We willen dit in de praktijk brengen, zo niet is de overtuiging zinloos.'

Ruby: 'Onze kinderen voelen zich Belgen, ze zijn hier geboren. We hebben hen vanaf het begin warm laten eten op school, om de Belgische keuken te leren kennen. Als je niet openstaat voor wat anders is, kan je niet gelukkig zijn. Pasta en *tomatensoep met ballekes* zijn nu hun geliefde gerechten. Toch willen we ook dat ze onze taal behouden. We spreken Hindi met hen zodat ze nog kunnen communiceren met de familie in India. Het zijn tieners en toch spreken ze al vlot Nederlands, Hindi, Frans en Engels. Ik studeerde anderhalf jaar Nederlands. En zij leren ons beter spreken. Het feit dat wij maar beperkt Nederlands en Frans spreken en toch een goede zaak hebben, zegt genoeg over de open geest van de klanten. En als mijn man en ik fouten maken in het Nederlands, lacht niemand ons uit. Dat is fijn.'

DE

„DAS WETTER IST PHANTASTISCH“

Die indischen Betreiber des Restaurants Namasté in Sterrebeek strahlen, wenn sie über unser Land sprechen. „Wir sind so dankbar, dass Ihr die Tür uns offen gelassen habt! Was haben sie als ungewöhnlich empfunden, als sie in Belgien ankamen? „Freunde haben uns das auch gefragt, und meine Frau sagte: das Wetter ist phantastisch. Unsere Gastgeber schauten sie verblüfft an und fragten, ob sie verrückt sei.

In Indien liegt die Temperatur im Sommer bei 45°C. Wenn es ausnahmsweise einmal regnet, gehen wir im Short auf die Straße zu einem Regentanz. Die Jahreszeiten sind unveränderlich: ein heißer Sommer, Zeiten mit viel Regen und ein sehr kalter Winter. Hier in Belgien gibt es zuweilen vier Jahreszeiten an einem Tag (lachen). Das Wetter ist ein Luxusproblem. Glück sucht man in sich selbst, nicht da draußen.'

Schepper gaven ze er toen de brui aan, maar in plaats van te rusten begonnen ze de dag nadien al aan een nieuw nest in een aftandse esdoorn enkele tientallen meter verderop. Daar was de klus na drie dagen geklaard. Ik zeg het al zoveel jaar: een krulwilg is nergens goed voor. Hadden ze dat eerder geweten...

© JOHAN VAN BELLEN

Piepjong versus vaste waarde

Bij het opstarten en uitbouwen van een jeugdhuis komt er heel wat kijken. Jongeren nemen vaak zelf het initiatief en willen meer dan ooit een gevarieerd publiek bereiken.

TEKST Sofie Vanden bergh • FOTO Filip Claessens

In de Oppemstraat in Tervuren bevindt zich, op dezelfde locatie als het vroegere jeugdhuis, het kersverse jeugdhuis Tram 44, de nieuwe thuishaven voor jonge Tervurenaars. Het is omgeven door enkele middelbare scholen en ligt op een binnenplaats naast de lokalen van de KSA en de petanqueclub. De officiële opening vond plaats op 31 maart. Pril dus, maar wij willen toch al weten hoe ze de toekomst zien. We spreken met Elmo (voorzitter) en Louca, initiatiefnemers en bestuursleden van Tram 44. Elmo: 'Tussen pot en pint, zo is het idee ontstaan om een jeugd-

huis te openen. Wij vinden dat er in Tervuren te weinig te doen is voor jongeren en willen daar verandering in brengen.' Louca: 'We willen een plek creëren waar jongeren welkom zijn om zelf ideeën uit te werken. Onlangs benaderde iemand ons met de vraag om een drum 'n base feestje te organiseren. Wij zorgen voor de omkadering, de rest vullen de jongeren zelf in.'

JEUGDHUIS RAFIKI

Driehonderd leden en binnenkort drie jaar oud: welkom in jeugdhuis Rafiki in Grimbergen. Tars, voorzitter en oprichter: 'We konden

de plaatselijke beleidsmakers overtuigen om een jeugdhuis te openen. In enkele brainstormsessies met meer dan honderd jongeren uit de buurt hebben we onze ideeën uitgewerkt en voorgesteld. De steun kwam er snel, onze locatie volgde een half jaar later. Van de gemeente kregen we het kleine lokaal van het JOC De Witte Villa (jongerenontmoetingscentrum) aan de Oyenbrugstraat. Wij hadden vrij spel voor de inrichting ervan. Sinds een jaar hebben we ook een contract voor de grote zaal, waar we fuiven en concerten organiseren. Het JOC ligt wat buiten het centrum van de gemeente, maar het is sinds onze komst een echte ontmoetingsplaats geworden waar ook andere verenigingen terecht kunnen'

PLEK OM TE LEREN

Elmo: 'In ons eerste jaar willen wij een gevarieerde waaier aan activiteiten aanbieden.

Elmo en Louca
van Tram 44

Tars van Rafiki

Eeuwig moes

Het zal soms nog spannend worden, omdat we nog niet goed kunnen inschatten of een en ander gaat aanslaan, maar da's geen probleem. Een jeugdhuis is een leeromgeving, waar dingen fout kunnen lopen. Daar kunnen we alleen maar uit leren.' Louca: 'We willen vermijden dat er maar één groep vertegenwoordigd is. We willen een gevarieerd publiek. Vaak zie je dat de plaatselijke jeugdbeweging eigenlijk het jeugdhuis is. Dat willen we niet. Uiteraard zijn de leden van de jeugdbeweging meer dan welkom, maar het mag zich niet enkel tot hen beperken. We rekenen ook op de inbreng van anderen. Heeft iemand een idee of zin om iets te organiseren? Dan zijn ze hier aan het juiste adres.'

CREATIEF OMSPRINGEN MET MIDDELEN

Tars: 'Met Rafiki hadden we in het begin geen lokaal. Dat maakte dat we overal en nergens samenkwamen. We deden activiteiten buitenshuis of hielpen andere verenigingen. Sinds we in het JOC zitten, beschikken we over veel meer mogelijkheden. Onze eerste activiteit was het inrichten van ons lokaal. We hebben alles zelf gedaan. Nu we ook de grote zaal kunnen gebruiken, organiseren we geregeld fuiven en concerten. Maar we blijven ons ook inzetten voor andere doelgroepen. Zo doen we elk jaar mee aan de zwerfvuilopruiactie van de gemeente en organiseren we één keer per jaar een *old school fuif* voor 21-plussers. De bedoeling is dat onze ouders dan hun zetel verlaten en mee komen tappen of dansen op hits uit de gouden jaren.'

INVESTEREN IN DE JONGE GARDE

Als we polsen naar de toekomst, zitten ze bij Rafiki en Tram 44 op dezelfde lijn. Tars is aan zijn tweede voorzitterstermijn bezig en wil nu tijd steken in het vinden van een waardige opvolger. Tars: 'Het is gezond om na een tijd het roer aan anderen over te laten. We willen onze ervaringen in een draaiboek neerpenen, zo kunnen onze opvolgers meteen aan de slag, want wij hebben het al doende moeten leren en het vergt wat kennis om alles in goede banen te leiden.' Tram 44 staat nog in de kinderschoenen, maar Elmo en Louca willen later een goed draaiend jeugdhuis achterlaten. Elmo: 'Binnen een aantal jaar willen we fier kunnen terugkijken en denken: dat hebben we hier goed opgestart.'

23 jaar geleden plantte Freddy Sparenberg de eerste vierkante meters van Ecoflora vol met wilde bloemen- en groentensoorten. Sindsdien vindt iedereen, die het ecologisch tuinieren hoog in het vaandel draagt, zijn weg naar deze ecologische kwekerij en tuinwinkel in Halle.

TEKST Tine Maenhout

Iedereen die bij ons langs komt, krijgt advies over ecologisch tuinieren', zegt Sparenberg. 'Zo geven we graag een doosje lieveheersbeestjes mee om bladluizen te bestrijden. Het ecologisch bewustzijn voeden, is belangrijk. Er worden nog te veel coniferen aangeplant, steriele tuinen aangelegd, gif gespoten en foute plantenkeuzes gemaakt. Vooral jonge mensen vragen tegenwoordig om advies. Ze kiezen voor bewust kweken en gezond eten en ze appreciëren de charme van een wilde bloemenweide. Vooral doorlevende groenten zijn nu in trek, zoals doorlevende prei en ajuin. Maar één bijzondere doorlevende soort is nog niet zo bekend: eeuwig moes (*Brassica Oleracea Ramosa*), ook wel duizendkoppige kool genoemd.'

HEEL JAAR DOOR

'Eeuwig moes is een gezond en zeer handig gewas', zegt Sparenberg. 'De donkergroene bladeren met lichtgroene randjes van de oeroude koolsoort vormen in tegenstelling tot andere koolgewassen geen kool, maar een krop van losse bladeren waarbij de scheuten van de plant als stekken worden gebruikt en zodoende 'eeuwig' vermeerderen en groeien. Deze kool kan je dus naar behoefte het jaar door oogsten, ongeacht de weersomstandigheden en dat tot 40 jaar lang.'

De smaak van eeuwig moes wordt wel eens omschreven als een mengeling van zoet met een toets van bittere amandelen. Zowel de bladeren

als de stelen kunnen perfect verwerkt worden in de keuken. 'Ik houd het graag simpel', zegt Sparenberg. 'Ik snijd jonge, malse blaadjes van de bovenkant van de plant en dan stoof ik die kort in boter. Dan krijg je een lekkere, authentieke kool-smaak.' Verder kan je eeuwig moes koken of rauw doorheen een salade mengen. Je kan de blaadjes ook roerbakken of verwerken in een stampot, omelet of quiche. Of je vult een blad met bijvoorbeeld rijst, noten, kaas en kruiden en plooit het samen tot een groentepakketje. Lekker en ook gezond, want eeuwig moes bevat heel wat vitamines en versterkt het immuunsysteem.

i Ecoflora, ecologische kwekerij en tuinwinkel, Ninoofsesteenweg 671 in Halle.
Opendeurdagen: 6 en 7 mei, 23 en 24 september.

GEROOSTERDE PASTINAAK MET EEUWIG MOES

- 4 el olijfolie
- 500 g stukjes pastinaak
- 2 teentjes knoflook
- 1 tl chilivlokken
- 1/2 tl suiker
- 500 g eeuwig moes (grof gehakt)
- 100 ml kippenbouillon
- scheut sherry-azijn

Verhit 2 el olijfolie in een grote pan op middelhoog vuur en voeg de pastinaak toe. Roer tot de blokjes pastinaak goed bedekt zijn met olie. Dek af en laat gedurende 15 min zachtjes bakken tot ze net gaar zijn. Verwijder het deksel, zet het vuur hoger en bak nog 5 min tot ze goudbruin en krokant zijn. Haal de pastinaak uit de pan en zet opzij.

Voeg de knoflook, Spaanse peper en de suiker toe en bak 2 min, roer er dan de eeuwige moes door. Voeg de kippenbouillon toe, draai het vuur laag, dek af en laat 5 min stomen tot de eeuwige moes geslonken is.

Voeg de pastinaak toe, meng met de azijn en 2 el olijfolie.

Mensen verleiden voor onze gemeenschap

‘Ik hoop dat een vast en duidelijk taalstatuut ons het zelfvertrouwen geeft om ons open en minder defensief op te stellen. Ik hoop dat we een duurzaam beleid voor de Rand kunnen uitbouwen en dat daar het nodige budget voor uitgetrokken wordt. En sommige strategieën van Nederlandstalig Brussel zijn wellicht ook bij ons toepasbaar.’ Het is de droom van Dilbenaar Jan De Craen.

TEKST Karla Goetvinck • FOTO Filip Claessens

Hoe denk jij dat de Vlaamse Rand er idealiter uitziet, zo over tien, twintig jaar? De volgende maanden laten we daarover mensen uit de Rand aan het woord. Niet enkel uit Nederlandstalige families die al generaties in de streek wonen, maar we zoeken wel meningen over de Rand uit de Rand zelf. Want alhoewel er op politiek niveau wel zoiets als een visie op de Rand bestaat, worden de krijtlijnen zowel op ambtelijk als op wetenschappelijk vlak tegenwoordig meestal elders uitgetekend. ‘Dat was ooit anders’, getuigt Jan De Craen. Vijftig jaar geleden maakte hij deel uit van de werkgroep Westrand Brussel, een groep geëngageerde bewoners uit de Rand die ijverde

voor een cultureel centrum in Dilbeek. In de groep: jonge Vlaamse intellectuelen, waarvan sommigen elkaar ook vonden in het Centrum Sociologisch Onderzoek van de Leuvense professor Frans Van Mechelen en later in de Studiegroep Mens en Ruimte. Daar ontwikkelden ze het concept van de Groene Gordel rond Brussel. Bedoeling was om via een streng ruimtelijk beleid de stadsvlucht en de verfransing af te remmen. Toen Van Mechelen minister van Nederlandstalige cultuur werd, bouwde hij ook een cirkel van culturele centra rond Brussel, de zogenaamde Gordel van Smaragd, met als eerste twee centra Dilbeek en Strombeek. Twee verdedigingslijnen als het ware om de taalgrens die in 1962 was vastgelegd te bewaken en de randgemeenten definitief in Vlaanderen te verankeren.

GASTVRIJ

‘Dat beleid was toen nodig’, aldus De Craen. ‘In 1964 ijverden zes van de dertien gemeenteraadsleden voor de officiële tweetaligheid van Dilbeek. Vandaag, na de fusie en nu iedereen er stilaan in berust dat Dilbeek een deel van Vlaanderen is en zal blijven, zijn er nog maar vier van de vijfendertig raadsleden die dat achterhoedegevecht leveren. Onze strijd was niet voor niks en kwam op het juiste moment. Maar nu is het tijd om ons rustiger, zelfverzekerder, minder defensief en minder krampachtig op te stellen.’

‘Ik hoop dat het taalstatuut van de Vlaamse Rand er over twintig jaar uitziet zoals nu, dat het Nederlandstalige karakter, ook van de faciliteitengemeenten, een evidentie blijft waarover geen discussie mogelijk is. Vandaag wonen er

in de Rand meer dan honderd nationaliteiten en worden er geen twee maar tientallen talen gesproken. Een op vier inwoners is van buitenlandse origine. We mogen ons niet defensief opstellen tegenover die internationalisering. Integendeel, onze Vlaamse Gemeenschap moet zich zonder complexen en gastvrij openstellen. We moeten die inwijkelingen verleiden om Nederlands te leren en zich te integreren. Dat was trouwens ook de boodschap van de campagne *Dilbeek, waar Vlamingen thuis zijn.* ‘En hartelijk welkom aan de inwijkelingen die het Nederlandstalig karakter van deze gemeente eerbiedigen’, luidde de onderslogan, maar dat was natuurlijk veel te lang’, lacht De Craen. ‘We mogen onze nieuwe burens niet afschrikken. We moeten zelfbewust onze troeven uitspelen: ons degelijk onderwijs, onze sterke economie, onze culturele infrastructuur en ons verenigingsleven. Ik ben daarin optimistisch. Als Nederlandstalige gezinnen in Brussel op één generatie zijn verfranst, dan kan je nu op twee generaties tijd de mensen niet enkel verzoenen met het Nederlandstalige karakter van de Rand, maar hen ook actief integreren. Daartoe moet je, vanuit je eigen sterkte, een gemeenschap creëren waartoe ze echt willen behoren.’

GROEN

Het groene-gordelbeleid zou De Craen niet te snel laten varen. ‘We moeten misschien zelfs nog meer mikken op inbreiding en verdichting, en sommige woonuitbreidingsgebieden uit het gewestplan schrappen. Ik bewonder de ruimtelijke ordening in Nederland. Ondanks hun hoge bevolkingsdichtheid vind je nergens zoveel homogene natuurgebieden. Alleen al omwille van de gezinsverdunding zullen er zeker woongelegenheden moeten bijkomen, maar ik zou de open ruimte in de onmiddellijke Rand van Brussel toch sparen. De Groene Gordel blijft ook nu nog erg belangrijk.’

SAMENWERKING

‘Ik ben niet tegen overleg tussen Brussel en de Rand, integendeel, maar ik denk dat je dat beter projectmatig aanpakt’, aldus De Craen. ‘Doe het, maar geef het geen naam en institu-

EN

LET THE PEOPLE HAVE THEIR SAY

‘I hope that a fixed and clear language status will provide us with the self-confidence to be open-minded and less defensive. I hope we can develop a sustainable policy for the Rand and a suitable budget is earmarked for this purpose. Some of the strategies rolled out for Dutch-speaking Brussels might also be applicable to us.’ This is the dream of Jan De Craen from Dilbeek. What do you think the Flemish Rand should look like, ideally, in 10 or 20 years time? In the coming months we will be giving people who live in Rand the opportunity to express their opinions. People from different backgrounds, in the hope of being able to present a broad and varied picture of how the region will be within 10 years.

Jan De Craen

- Geboren in Mechelen op 18 mei 1943
- In 1954, op 11-jarige leeftijd, naar Dilbeek verhuisd
- Humaniora: Sint-Jan Berchmanscollege Brussel (1954-1960)
- Licentiaat Klassieke Filologie aan de KUL (1960-1964)
- Leraar Latijn en Grieks in Regina Caeli Dilbeek (1964 tot 2003)
- Lid Werkgroep Westrand Brussel van 1966 tot 1970
- Schepen in Dilbeek 1970-1982, 1988-1991, 1995-2000
- Burgemeester van Dilbeek 1992-1994
- Voorzitter vzw 'de Rand' 2010-2016

tionaliseer het niet. Namen als Metropolitane Gemeenschap, schrikken vele Vlamingen af. Dit wordt dan meteen politiek uitgespeeld. Aan de andere kant kan het toch niet dat er plannen zijn voor drie grote shoppingscentra naast het meest verzadigde stuk snelweg van België en dat daarover niet of nauwelijks wordt overlegd.'

ALS IN BRUSSEL

'Het is een illusie om te denken: we richten muren en grenzen op. Veel van de dingen die in de stad gebeuren, waaien over naar hier. Als het in Brussel regent, druppelt het in Dilbeek en de Rand. Dat is de sociologische realiteit. We kunnen daaruit leren. De strategieën om mensen op te vangen in de Vlaamse gemeenschap die men in Brussel heeft uitgeprobeerd, moeten wij hier ook beginnen toe te passen.'

'Als het in Brussel regent, druppelt het in de Rand.'

Gemeenschapsvorming is uiterst belangrijk, inclusief activiteiten die gericht zijn op andere nationaliteiten en geld voor een beleid om anderstaligen te betrekken die we niet, zoals elders in Vlaanderen via verplichte inburgering kunnen bereiken. Want wie eerst een poos in Brussel heeft gewoond, moet geen inburgeringstraject in Vlaanderen meer doorlopen. Dat is logisch, maar anderzijds is het voor deze mensen nog moeilijker om te integreren. Nederlands is meestal hun derde taal. Eerst hebben ze Frans geleerd in Brussel, dan komen ze naar de Rand, waar Nederlands de voertaal is. Ook in onderwijs moet veel geïnvesteerd worden. 's Woensdags haal ik mijn kleinkinderen af aan de school. Die van mijn zoon zitten in de Sint-Lutgardisschool in Zuun: een magnifiek schooltje met sterk geëngageerde leerkrachten, waar een groot deel van de leerlingen anderstalig is. De extra uitdaging voor deze en andere scholen in de Rand roept om extra ondersteuning.'

'We moeten structurele ondersteuning geven aan de vele initiatieven van onderuit.'

MEER MIDDELEN

'De Vlaamse Rand zou minstens evenveel middelen moeten hebben om integratie aan te pakken zoals een grote agglomeratie als Gent of zelfs Antwerpen. Volgens mij is de problematiek rond Brussel groter dan in Antwerpen. Daar worden ze nog geconfronteerd met een vrij homogene Nederlandstalige omgeving, hier veel minder.'

Een nieuwe entiteit creëren om die middelen te verdelen, is moeilijk. We hebben de Randfederaties afgeschaft en de provincies gehalveerd. Dan een nieuw bestuurlijk niveau oprichten zou niet geaccepteerd worden. Je zou een vzw 'de Rand' in het kwadraat moeten creëren, met nog meer middelen. Geen streekbestuur, maar een fonds dat alle initia-

tieven, die de moeite waard zijn, in stand kan houden. Het huidige systeem van impulssubsidies voor dergelijke initiatieven in de Rand is zeker goed maar eens de impuls is gegeven, wat doe je dan het jaar daarop? We willen toch niet wat nu in Molenbeek gebeurt? Dat deradicaliseringsambtenaren aangeworven worden en dat het jaar daarop de budgetten om dat te betalen, wegvallen. Zo'n steekvlampolitiek, dat willen we toch niet? We moeten structurele ondersteuning geven aan de vele initiatieven die van onderuit groeien, en die eigenlijk allemaal in dezelfde richting gaan: we moeten gastvrij zijn, we moeten onze gemeenschap openstellen, zonder navelstaarderij, maar ook zonder onze identiteit te verloochenen.'

De vrouwen van Shakespeare

Actrices Sien Eggers, Jessa Wildemeersch en Sofie Palmers zaten op een terras in de zon, met een fris glas wijn en een stapel fragmenten uit Shakespeare. Ze lazen en babbelden: over de vrouwelijke personages die ze er aantreffen, en ruimer, over vrouwen, rollen voor vrouwen, vrouwelijkheid. Over zichzelf. Stilaan kiemde een voorstelling.

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Jessa Wildemeersch had net een jaar onderzoek gedaan naar de vrouwenrollen in het werk van Shakespeare. 'Ik vind dat die vrouwelijke personages vaak onderbelicht blijven en dus wou ik te weten komen wie die vrouwen eigenlijk zijn, hoe ze spreken en waarom ze het zo doen. Tegen het eind van mijn onderzoek vroeg ik Sien en Sofie of ze zin hadden om samen enkele scènes te lezen.' In de loop van die middag bleek dat de drie actrices elk een eigen inbreng, andere verwachtingen en soms ook heel verschillende meningen over de onderwerpen hadden. 'Dat bracht een interessante spanning teweeg. Ik bracht een studie mee, de twee anderen brachten het leven binnen. Die clash leek ons een tof uitgangspunt voor een voorstelling.'

DE STUDIE EN DE CHAOS

Verwacht van *L'Étude (nu slaat de chaos toe)* dus geen reeks fragmenten uit Shakespeare. Het leven en de chaos waar dat leven soms voor zorgt, mocht gerust (en vaak en graag) de overhand nemen op de studie. 'Om de voorstelling vorm te laten krijgen, zijn we op regelmatige basis blijven samenkomen', vertelt Wildemeersch. 'We namen onze gesprekken op en typten ze uit. Al dat materiaal gebruikten we als basis voor de tekst.'

Welke rol uit Shakespeare zouden de actrices zelf het liefste spelen? Hoeveel van zichzelf herkennen ze in Juliet, Cleopatra of Lady Macbeth? Kunnen die 400 jaar oude personages ons iets vertellen over vandaag of is de rol van

de vrouw daarvoor te veel veranderd? Is feminisme weer in en is het nodig om daar Grote Meningen over te hebben? En vrouwelijkheid, wat is dat nu precies? Om hun eigen blik te verruimen en hun gesprekken te stofferen, gingen de actrices met verschillende mensen spreken: een professor in de genderstudies, een filosofe, vrouwen in armoede, een transgender.

NIETTEVEEL ERNST

'We hebben lang gewoon bij elkaar thuis afgesproken, omdat we dat soort authenticiteit in onze tekst wilden leggen. Het hier en nu moest voelbaar blijven, het moest echt iets worden wat zich afspeelde tussen ons drieën', legt Palmers uit. 'Pas toen we al ons ruwe materiaal hadden, zijn we de theatervloer opgegaan. Daar hebben we dan zitten schrijven, sleutelen, schrappen en weer toevoegen.' Zo, stap voor stap, werd hun materiaal een stuk waarmee ze naar een publiek konden trekken. Eggers: 'Vanaf het begin heb ik gezegd dat ik geen te serieuze dingen over Shakespeare wou spelen. Voorstellingen met al te veel sérieux en zonder enige vorm van humor vind ik niet interessant om naar te kijken, dus die wil ik al helemaal niet zelf maken. De mensen moeten al eens kunnen lachen.'

DE GODIN EN DE GEK

'Vroeger was mijn favoriete Shakespearepersoonage Catharina uit *De getemde feeks*', zegt Palmers. 'Ik vond haar tof omdat ze zo rad van tong is.' Sinds de voorstelling verkiest ze Cleopatra, 'de godin die alles heeft', een rol die Palmers in het stuk met verve voor zich opeist.

'Ik kom telkens weer bij Juliet uit. Zij is een van de bekendste Shakespearepersonages en daar is ook wel een reden voor', vindt Wildemeersch. 'Die grote, allesoverheersende, onmogelijke liefde tussen Romeo en Juliet blijft fascineren. En de poëtische manier waarop Juliet spreekt, vind ik fantastisch.'

En wat met Ophelia? Het liefje van Hamlet krijgt van haar schrijver bitter weinig woorden, maar ze spreekt enorm tot de verbeelding. 'Die ontdekking heeft me in heel het repetitieproces misschien nog het meest verrast', zegt Palmers. 'Ze wordt gek, springt in een beek en verdrinkt. Hamlet krijgt bij wijze van spreken 20 monologen om zijn twijfel uit te drukken, zij krijgt bijna niets. En toch is net Ophelia in de 19e eeuw uitgegroeid tot een cultsymbool. Zelfs de mode van die tijd inspireerde zich op dat bleke, dode maagdje in het water. Misschien is het juist omdat niemand echt begrijpt waarom ze doet wat ze doet dat ze de fantasie al zoveel eeuwen lang blijft prikkelen?'

L'Étude (nu slaat de chaos toe)

Sien Eggers, Jessa Wildemeersch & Sofie Palmers

DO • 11 MEI • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO • 17 MEI • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Het leven van een zwarte

James Baldwin

VORMING

In CC Westrand in Dilbeek kan je deze maand terecht voor een avond met een film en een concert. De Oscargenomineerde documentaire *I'm not your negro* wordt daar stijlvol en gepast gevolgd door livemuziek van de Chris Joris Experience.

I'm not Your Negro is een documentaire uit 2016 van de Haïtiaanse regisseur Raoul Peck. De prent opende dit jaar onder meer het Leuvense festival Docville. Raoul Peck, die eerder doorbrak met zijn film over de vermoorde Congolese vrijheidsstrijder Lumumba (2000) en die ondertussen ook de biopic *The Young Karl Marx* maakte, zette met deze film zijn reeks biografische documentaires verder. De film gaat over de homoseksuele Afro-Amerikaanse schrijver James Baldwin, die van 1924 tot 1987 leefde.

BURGERRECHTENBEWEGING

James Baldwin werd geboren in Harlem, New York, maar verliet Amerika uiteindelijk vanwege het diep in het maatschappelijk systeem gewortelde racisme, en ging voor het grootste deel van zijn volwassen leven in de Provence in Frankrijk wonen. Hij is de auteur van romans als *Verkundig het op de bergen*, *Giovanni's kamer* en *Een ander land*, maar ook van talloze kritische essays en toneelstukken. Hij geldt nog steeds als één van de figuren waar door de zwarte burgerrechtenbeweging in Amerika naar gerefereerd wordt. Zeker sinds die beweging een nieuw impuls kreeg met Black Lives Matter, dat zich naar aanleiding van het buitensporig geweld van de politie tegen Afro-Amerikaanse verdachten opnieuw verzet tegen het opspelend racisme.

Peck is, net als Baldwin, een man die zowel in de VS als in Europa thuis is, en als een artistieke activist kan worden beschouwd. Voor de film baseerde hij zich op het manuscript van het pas postuum gepubliceerde *Remember this House*, memoires van Baldwin die bij zijn overlijden in 1987 onvoltooid waren bleven. In die terugblik haalt de schrijver onder meer herinneringen op aan vermoorde zwarte activisten als Medgar Evers, Malcolm X en Martin Luther King, die tot zijn persoonlijke vriendenkring behoorden. Op die manier kon Peck met deze film duidelijk de link leggen tussen de Amerikaanse burgerrechtenbeweging van de jaren 60 en Black Lives Matter vandaag. De film die tegelijk slaat en zalft, is nog altijd relevant omdat hij duidelijk maakt hoe groot de postkoloniale kostprijs van het kapitalisme nog altijd is, hoe vanzelfsprekend de privileges van de blanken, en hoe subtiel de achterstelling van minderheden. Voor de vertelstem van *I'm not your Negro* kon Peck de bekende acteur Samuel L. Jackson strikken.

FUSION

Na de film van anderhalf uur volgt in het cultuurcafé Lou's Plek dan nog een straf optreden van de Chris Joris Experience, een groep die met zijn fusion van jazz en afro-invloeden uiteraard in het verlengde ligt van de sfeer die de documentaire uitstraalt. De groep rond de eminente percussionist en componist Chris Joris bestaat tegenwoordig uitsluitend uit rasmuzikanten: alt- en sopraansaxofonist Frank Vaganée, trompettist Nico Schepers, pianist Free Desmyter en contrabassist Nicolas Thys. • MICHAËL BELLON

DI • 2 MEI • 20.00

I'm not your negro

docu met optreden van Chris Joris Experience
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Burn-out voor beginners

HUMOR

Een ingenieur die zijn carrière inruilt voor een loopbaan als comedian, dat is **Arnout Van den Bossche**. Hij is ook de man die in 2009 de Humo's Comedy Cup won. Sindsdien ging het alleen maar bergopwaarts voor deze humorist.

Vijf jaar liet hij in België en Nederland zalen vollopen met zijn show *De relatiefluisteraar*. Tot het vele toeren zijn tol eiste en hij plots vaststelde dat wat hij jarenlang in zijn werkomgeving in bedrijven had zien gebeuren, hem nu zelf overkwam. Hij stond op de rand van een burn-out. Deze ervaring heeft hem doen stilstaan bij zichzelf en het thema werken en opgebrand geraken. Na veel reflectie besloot hij er een theatershow over te maken. Het werd een stuk waarin het toegelaten is om met het fenomeen burn-out te lachen.

Typisch aan de optredens van Van den Bossche is dat hij erin slaagt om de absurditeit van bepaalde situaties op een manier te brengen die uit het leven gegrepen is. De PowerPoint-presentatie, de flipover, de grafieken waarmee bedrijven alles proberen te verklaren, ze maken allemaal deel uit van het decor van zijn sketches en maken de situaties pijnlijk herkenbaar. Van den Bossche houdt je een spiegel voor, waardoor je gaat beseffen dat speelsheid en lichtheid de beste remedie vormen tegen een burn-out. • ND

VR • 5 MEI • 20.00

Burn-out voor beginners

Arnout Van Den Bossche
Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

Mens en dier in de eigen habitat

EXPO

Klinkt het woord *furament* jou niet meteen vertrouwd in de oren? Dan wil je waarschijnlijk weten dat het een samensmelting is van 'Fura', de Latijnse vertaling van Tervuren en 'evenement'. Furament is een kunstevenement dat om de drie jaar in Tervuren plaatsvindt. In 1993 werd het door de Vrienden van de School van Tervuren in het leven geroepen. Dit jaar is Furament aan zijn negende editie toe. Deze keer is het thema 'habitat'. De werken staan in het teken van de leefomgeving van mens en dier. Dat die leefomgeving voortdurend evolueert, maken

sommige kunstwerken meer dan duidelijk. Het beeld van een vrouw bij de bakoven of arbeiders die hooi op het platteland oogsten, ze zijn de stille getuigen van een verleden dat niet zo erg lang achter ons ligt. Ook de hedendaagse werken nodigen je uit om stil te staan bij de omgeving die ons als mens omringt en de schoonheid ervan te ervaren. Furament 2017 loopt van 28 april tot 18 juni. Elke vrijdag, zaterdag en zondag kan je vijf types tentoonstellingen gratis bezoeken. Een gevarieerd aanbod van schilderijen van oude en nieuwe meesters, kleine beeldhouwwerken, foto's en kinderte-

Duisburg (De Schampheleer)

keningen wordt op twee locaties tentoongesteld. Wil je deze expo meepikken, dan zijn De Zevenster en De Warandepoort de plaatsen waar je moet zijn. •ND

TOT 18 JUN

Furament.
Thema: habitat.

Tervuren, verschillende locaties,
www.vriendensvt.be

© TINE DE WILDE

Dans, zang, klank, beeld

VARIA

Het unieke contrast tussen stad en platteland, dat is het verhaal van *Randschilderingen*. 'Voor mensen uit de regio is dat misschien vanzelfsprekend, maar telkens als ik hier kom, slaat het contrast tussen het landelijke en de grootstad me in het gezicht', zegt **Stijn Kolacny**. 'Snellere, nerveuzere stukken verwijzen naar het stedelijke. Daarnaast heb je tragere nummers, die harmonischer zijn. Dit is het landelijke, dat ook nog eens in de verf wordt gezet met de videobeelden van IJslandse landschappen.' Met *Randschilderingen* maakt Kolacny een vervolg op zijn *Stadsschilderingen*. De cultuur- en gemeenschapscentra uit de Noordrand slaan hiervoor de handen in elkaar. Het is een multimediale voorstelling met zang, strijkorkest, dans, orgel, piano, percussie, video. Hiervoor roept Kolacny de hulp in van een videokunstenaar, een choreograaf, dansers en heel veel zangers en koren

uit de buurt. Kolacny, zelf een klassieke pianist, gaat in het stuk op zoek naar zijn oude liefde, de klassieke muziek. Hij gelooft dat klassieke muziek naar een breder publiek brengen mogelijk is. Dat doet hij door te kiezen voor harmonieuze muziek. 'Maar ook het visuele is belangrijk. Het gezang, de muziek in combinatie met de hedendaagse dans en het licht moeten een bepaalde sfeer uitstralen die ervoor kan zorgen dat ook jonge mensen belangstelling hebben voor klassieke muziek.' Die sfeer wordt mee bepaald door de bijzondere locatie: de abdijkerk van Grimbergen. 'Ik heb in veel kerken gespeeld, maar deze kerk heeft iets heel bijzonders.' •JB

4 EN 5 MEI • 20.00

Randschilderingen

Kinderkoor
Shanti! Shanti!
o.l.v. Stijn Kolacny
Grimbergen, abdijkerk,
02 263 03 43

Hoofd vol mist

THEATER

We hopen allemaal dat we het nooit van dichtbij moeten meemaken, maar de cijfers liegen er niet om: de kans is 1 op 5 dat iemand in zijn leven dementie krijgt. Drie keer zoveel mensen zijn erbij betrokken, vaak is het de familie die instaat voor de verzorging. Het blijft een vreemde ziekte, want het gaat niet enkel om geheugenverlies, ook de stemming en persoonlijkheid kunnen veranderen. Actrice **Kristel Vranken** wou over dit actuele onderwerp een toegankelijke, herkenbare monoloog brengen. Hiervoor baseerde zij zich op *Het Vergeetboek* van Kees Opmeer en *Vlinderpark Alzheimer* van Johan Van Oers. Op de scène verweeft ze twee stemmen: de kleindochter die haar

oma zachtjesaan ziet aftakelen en de oma wiens hoofd steeds meer toeslibt. Muzikant Stefaan Daems brengt met zijn saxofoonspel af en toe rust, maar verstevigt ook de gevoelige momenten. • LVL

VR • 12 MEI • 20.00
Hoofd vol mist
 Mozaïek, praatcafé dementie
 Jezus-Eik, GC de Bosuil,
 02 657 3179

Happy birthday EU

VORMING

Op 9 mei 1950 hield de Franse minister van Buitenlandse zaken Robert Schuman in Parijs zijn pleidooi om, na de Tweede Wereldoorlog, de Europese samenwerking te versterken. Zeven jaar later, in 1957, werd met het Verdrag van Rome de Euro-

pese Economische Gemeenschap opgericht, waardoor de Unie dit jaar haar zestigste verjaardag viert. De jaarlijkse opendeurdag van de Europese instellingen in Brussel heeft plaats op zaterdag 6 mei; in Sint-Genesius-Rode kan je op 9 mei meer vernemen over het wel en wee van de Unie. Rode

is niet alleen de thuisgemeente van gewezen Europees president Herman Van Rompuy, maar ook van journaliste Leen De Witte, sinds twee jaar Europaverslaggever voor de VRT. Samen met haar collega Rob Heirbaut komt zij uitleggen waarom de zestigste verjaardag van de EU niet meteen in een hoera-sfeer verloopt. Door de Brexit, spannende verkiezingen in verschillende lidstaten, interne tegenwind van landen als Polen en Hongarije, gespannen verhoudingen met Turkije, Rusland en de Verenigde Staten, en de nog allesbehalve bezworen crises in Griekenland en het Midden Oosten hebben de Europese leiders wel wat anders om handen dan kaarsjes uitblazen. • MB

DO • 9 MEI • 20.30
De EU wordt 60, maar waar is het feestje?
 Rob Heirbaut & Leen De Witte
 Sint-Genesius-Rode,
 GC de Boesdaalhoeve,
 02 381 14 51

Fake news for kids

Tuning People is nog maar een jong jeugdtheatergezelschap, maar wordt al terecht op handen gedragen door het publiek. Hun vorige productie *Bonte Nacht*, waarin duchtig met verf en absurdisme werd gemorst, was een uiterst geestige en bevrijdende ode aan het Belgische surrealisme. En ook in *De Liegenaar* zoekt Tuning People de grenzen van het voorstelbare op. In deze beeldende en muzikale vertelvoorstelling vertolkt Jef Van Gestel een excentrieke maar charismatische volksmenner, die het jonge publiek moeiteloos inpakt met interactief entertainment, pompende beats en straffe verhalen. Mist spuiten doet hij ook: de verhalen die hij vertelt beginnen gewoontjes, maar worden op den duur wel erg ongeloofwaardig. Houdt die liegenaar ons voor de gek? Of probeert de gekke predikant met zijn slaafse assistent (Peter Vandemeulebroecke) ons duidelijk te maken dat er in de leugen een grond van waarachtigheid kan zitten? • MB

VR • 5 MEI • 19.30
De liegenaar (+8j)
 Tuning People
 Dilbeek, CC Westrand,
 02 466 20 30

© JEF VAN GESTEL

Geborgen

KRAAINEM Op een smal, langwerpige hoekperceel ligt een merkwaardig huis met golvend schaaldak verscholen achter haag en bomen. Renaat Braem, één van de spilfiguren in de naoorlogse Moderne Beweging in België, bouwde deze woning voor zijn vriend-regisseur Bert Brauns. Brauns was in de oorlog wegens verzetsdaden opgepakt en had als dwangarbeider de ontberingen en wreedheden in een Duits kamp doorstaan. Na de oorlog was de ontreding groot en het mensbeeld klein. Braem geloofde in de architectuur als therapeutisch instrument die de naoorlogse mens kon bevrijden. Woning Brauns (1953) zou een manifest worden van het bevrijde wonen. Braem vatte het huis op als het tegenovergestelde van een conventioneel huis. Geen transparante, rechthoekige indeling van afgemeten ruimtes, maar een organische, sculpturale vormgeving, die aansluit bij het menselijke. Al bij het binnenkomen ervaar je het intieme karakter van de ruimte. Vanuit de hal, waarop slaapkamers en garage uitkomen, voert de ietwat verscholen spiraalvormige trap je naar hoger gelegen kleine en grotere open leefvertrekken op verschillende niveaus: een centrale haardhoek, een zonovergoten woonruimte met zicht op de tuin en een studio. De trap wentelt verder opwaarts naar de eethoek en de keuken, waar je, als in een cockpit, door een smalle raamstrook uitkijkt op straat en wolken. Het is één spiraalbeweging van leefvolumes met een eigen karakter die in elkaar overvloeien. Verschillende texturen, gekleurde wandvlakken en vloerbekleding, grote en kleine raampartijen versterken de beleving. 'Intime et accueillante', zo omschrijven de huidige bewoners deze opmerkelijke woning. • TDW

Silent Stories

EXPO

Jan Lauwers is al dertig jaar de drijvende kracht achter Needcompany, een gezelschap dat werk maakt op het snijpunt van dans, theater en performance. Maar Lauwers is ook beeldend kunstenaar.

De laatste jaren spitst hij zich meer en meer toe op zijn beeldend werk. Vorig jaar stelde Lauwers tentoon in het nieuwe museum voor hedendaagse kunst in Shanghai. Een deel van die expo is nu te zien in Bozar.

TERUG EN NU

Silent Stories is een *trip down memory lane* waarvoor Lauwers als het ware in zijn eigen mentale archief is gedoken, terug naar de roots en dus naar grootmeesters als Rubens, Rembrandt, Dürer, Duchamp en Beuys. In een monumentale instal-

latie neemt Lauwers die klassiekers in zijn eigen werk op. Zo maakte hij academische, virtuoze tekeningen, maar dan op flight cases die normaal dienen om de kunstwerken te transporteren. Op een stukje vilt zien we het portret van een mooie, oude Chinese bedelaar waarmee hij aan de praat raakte. Een prachtig sereen landschap tekende hij dan weer op toevallig op straat gevonden materiaal. Als beeldenmaker en verhalenverteller wil Lauwers een dialoog creëren. Hij is ervan overtuigd dat kunst niet meer kan choqueren en kiest daarom voor een beeldentaal die wordt omschreven als humaan en weemoedig. Diezelfde insteek maakt zijn podiumwerk wereldwijd populair.

De expo toont ook de fotoreeks van **Dirk Braeckman**, die drie jaar geleden meewerkte aan de vierentwintig uur durende installatieperformance *The House of our Fathers* van Needcompany in Hannover.

Hier speelt men Nederlands

VARIA

Lennaert Maes ken je waarschijnlijk van zijn band Lenny & De Wespen, die trouwens pas het nieuwe album *Zin* uit heeft. Diezelfde Maes is ook de sterhouder van het wat aparte muziekcombo **Lennaert & de Bonski's**. Zij leggen zich toe op liedjes die anderszins op een aangename manier met het Nederlands in aanraking brengt. Met *Sprek het uit* (2011), *De Bonski's kennen hun wereld* (2013) en *De Bonski's gaan voor goud* (2015) produceerde de groep, samen met vzw 'de Rand' en de Taalunie, drie cd's die cursisten NT2 (Nederlands als tweede taal) op een subtiele manier de eigenaardigheden en fitnesses van onze taal bijbrengt. De laatste cd

is zeer humoristisch en levendig, en leent zich uitstekend voor een even dansbaar, meezingbaar als leerrijk concert. Bij de voorstelling Lennaert & de Bonski's gaan voor goud hoort ook een educatief stripverhaal met taalspelletjes, lees- en woordenschat-oefeningen. Nooit eerder waren de onvoltooid verleden tijd en de gebiedende wijs zo eenvoudig te behappen. • MB

Lennaert & De Bonski's gaan voor goud

DI • 2 MEI • 20.30

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

DI • 9 MEI • 20.00

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Doordat hij mee op de scène stond overstijgen zijn beelden de typische theaterfoto en werpen ze een nieuw licht op het werk van Lauwers. Het zijn ontegensprekelijk beelden van Braeckman, een schilder die met licht en tijd werkt, en tegelijk weerspiegelen ze het artistieke universum van Needcompany.

DERTIG JAAR

De tentoonstelling in Bozar loopt niet toevallig nu. Het gezelschap, waarvan de artistieke kern wordt gevormd door Lauwers, Grace Ellen Barkey en Maarten Seghers, bestaat dertig jaar en nam onlangs zijn intrek in een oude tabaksfabriek in Molenbeek. Na drieëntwintig jaar in het centrum van Brussel te hebben gewerkt, is het nu tijd voor een heel lichte en ruime werkomgeving. Het nieuwe kunstenaars-huis kreeg de naam Mill, een verwijzing naar Molenbeek en een hommage aan de

onlangs overleden Mil Seghers, één van de belangrijkste acteurs waarmee Lauwers heeft samengewerkt. Het prachtige art déco gebouw, een ontwerp van architect Adrien Blomme, is duizend vierkante meter groot en biedt naast een kantoor, opslagruimte en ateliers voor Needcompany ook

ruimte voor andere artiesten. Zo krijgt Kuiperskaai, een jong collectief van performers, muzikanten, beeldende kunstenaars en schrijvers, er een werkplek. Benieuwd of de invloed van de creatieve burens en de nieuwe omgeving in het werk van Needcompany zal sluipen. •LENE VAN LANGENHOVE

TOT 26 JUN

Jan Lauwers. Silent Stories

Brussel, Bozar,
www.bozar.be

Een orkest in **zakformaat**

KLASSIEK

Na de memorabele uitvoering van de grootse Mattheuspassie van Bach in de volle Abdijkerk van Grimbergen organiseert het Cultuurcentrum Strombeek een kamermuziekconcert met een kwintetformatie in

de eigen schouwburg.

Tmesis betekent in het oud-Grieks snijding, coupure, breekpunt en dat is ook een stijlfiguur die een zin of woord opdeelt door er een ander woord tussen te plaatsen, het zijn ook eigenschappen die de vijf leden van Tmesis nastreven.

De jonge musici leerden elkaar in het Brusselse conservatorium kennen. Met de fluit, klarinet, viool, cello en piano vormen ze als het ware een orkest in zakformaat. Vorig jaar werden ze laureaat van de Supernova competitie, georganiseerd door Klara, en dat leverde hen een reeks concerten op in binnen- en buitenland. Hun bekroning lokte ook verschillende reacties uit. 'Deze jonge muzikanten spelen over elke moeilijkheid heen en bereiken een zeer professioneel niveau van samenspel op opvallend jonge leeftijd', klonk het op onze klassieke muziekzender. Jurylid en pianist Jan Michiels was na een concert van het kwintet opgetogen: 'Tmesis' uitvoering van de aartsmoelijke Kamersymfonie van Schönberg gaf me een heuse aha-erlebnis.'

Hun repertoire is uiteenlopend en ze maken vaak eigen contrasterende bewerkingen van bekende werken. Zo is ook het programma van het concert in Strombeek samengesteld. Tmesis vertolkt werken van Franse componisten Claude Debussy, André Jolivet en Maurice Ravel, een arrangement van Sechs Studien in kanonischer Form van Robert Schumann en duo's van de 20e-eeuwse Italiaanse componist Giacinto Scelsi en zijn Tsjechische tijdgenoot Bohuslav Martin. Er staat ook een werk van de West-Vlaamse hedendaagse componist Frederik Neyrinck op het programma. •MC

WO • 24 MEI • 20.30

Tmesis

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

PODIUM

THEATER

DO • 4 MEI • 20.30
Uw Rijk Kome
 Skagen
 Dilbeek,
 CC Westrand,
 02 466 20 30

DO • 4 MEI • 20.30
Cyrano
 Het Ongerijmde
 Vilvoorde,
 CC Het Bolwerk,
 02 255 46 90

WO • 10 MEI • 20.30
Ne merel op nen tak
 Marthaltentatief
 Vilvoorde,
 CC Het Bolwerk,
 02 255 46 90

DO • 11 MEI • 20.30
Lear
 De Toneelmakerij
 Dilbeek,
 CC Westrand,
 02 466 20 30

VR • 12 MEI • 20.00
Hoofd vol mist
 Mozaïek,
 praatcafé dementie
 Jezus-Eik,
 GC de Bosuil,
 02 657 31 79

L'étude (nu slaat de chaos toe)

Sien Eggers,
 Jessa Wildemeersch
 & Sofie Palmers
DO • 11 MEI • 20.30
 Vilvoorde,
 CC Het Bolwerk,
 02 255 46 90
DO • 17 MEI • 20.30
 Grimbergen,
 CC Strombeek,
 02 263 03 43

12, 13 EN 14 MEI • 20.30
Doctor Faustus
 De Zonderlingen
 Kraainem,
 GC de Lijsterbes,
 02 721 28 06

30 EN 31 MEI • 20.30
Vuur
 Het Nieuwstedelijk
 Dilbeek,
 CC Westrand,
 02 466 20 30

KIDS

VR • 5 MEI • 19.30
De liegenaar (+8j)
 Tuning People
 Dilbeek,
 CC Westrand,
 02 466 20 30

ZO • 7 MEI • 11.00 EN 14.30
De maan in het zand (+1j)
Sprookjes enzo
 Jezus-Eik,
 GC de Bosuil,
 02 657 31 79

ZO • 7 MEI • 15.00
Dierenplezier! (2-6j)
 Mevrouw de Poes zingt
 Asse, Oud Gasthuis,
 02 456 01 60

WO • 10 MEI • 14.00
Viva Victor
 Cie Krak
 Drogenbos,
 GBS de Wonderwijzer,
 02 333 05 70

ZA • 13 MEI • 19.00
X tot de zoveelste (8-13j)
 Compagnie Frieda
 Overijse, CC Den Blank,
 02 687 59 59

ZO • 14 MEI • 10.00
Juwelen maken (4-8j)
 Jezus-Eik, GC de Bosuil,
 02 657 31 79

ZO • 14 MEI • 14.30
Droesem (+4j)
 LOD/ Inne Goris
 Dilbeek, CC Westrand,
 02 466 20 30

ZO • 28 MEI • 14.00
4viert20 (+3j)
 4Hoog
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
 02 255 46 90

HUMOR

WO • 3 MEI • 20.30
Absurd Verlicht
 Javier Guzman
 Grimbergen, CC Strombeek,
 02 263 03 43

VR • 5 MEI • 20.00
Burn-out voor beginners
 Arnout Van
 Den Bossche
 Meise,
 GC De Muze van Meise,
 02 892 24 40

VR • 12 MEI • 20.30
Quarter Life Crisis
 Xander De Rycke
 Tervuren,
 GC De Warandepoort,
 02 766 53 47

Schoft
 Kommil Foo
12 EN 13 MEI • 20.30
 Vilvoorde,
 CC Het Bolwerk,
 02 255 46 90
WO • 17 MEI • 20.00
 Wemmel,
 GC de Zandloper,
 02 460 73 24

'n Vluu in 't uur
 Brussels Volkstejoëter
23 EN 24 MEI • 20.30 EN 14.00
 Dilbeek,
 CC Westrand,
 02 466 20 30

LITERATUUR

VR • 19 MEI • 20.00
Brieven aan Doornroosje
 Rebecca Stradiot
 Asse,
 Oud Gasthuis,
 02 456 01 60

LEAR (11/5)

L'ÉTUDE (11/5 & 17/5)

BRIEVEN AAN DOORNROOSJE(19/5)

MUZIEK

Levenslappen & smartliederen

Jan De Smet,
Lien Van De Kelder,
Pieter-Jan De Smet
DO • 4 MEI • 20.00

Linkebeek,
GC de Moelie,
02 380 77 51
ZA • 6 MEI • 20.00

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 892 24 40
VR • 19 MEI • 20.30

Jezus-Eik,
GC de Bosuil,
02 657 31 79

VR • 5 MEI • 20.30 Puur songs

Tom Helsen
& Frimout solo
Jezus-Eik,
GC de Bosuil,
02 657 31 79

VR • 5 MEI • 20.30 Frank Boeijen theatertour

Tervuren,
GC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZO • 14 MEI • 14.30 De Romeo's

Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DO • 18 MEI • 20.30

Onbevreesd (met vis)

Sileghem, Embrechts, Mosuse e.a.
Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

VR • 26 MEI • 20.30

The Scabs: Unplugged Power Off

Tervuren,
GC De Warandepoort,
02 766 53 47

KLASSIEK

ZO • 7 MEI • 11.00

Piet Kuijken & Ensor Strijkkwartet

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZA • 13 MEI • 20.30

La Traviata

Opera Avanti
Dilbeek,
CC Westrand,
02 466 20 30

ZO • 14 MEI • 11.00

Conor Biggs & Michel Stas

Overijse,
CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO • 21 MEI • 11.00

Trio Cuerdas

zevende aperitiefconcert
Hamme-Merchtem,
Sint-Gudulakerk,
0475 24 84 95

WO • 24 MEI • 20.30

Tmesis

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

FILM

Sprakeloos

2 EN 4 MEI • 20.30

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 14 MEI • 20.00

Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

WO • 24 MEI • 20.30

Overijse,
CC Den Blank,
02 687 59 59

WO • 3 MEI • 20.30

A cure for wellness

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Moonlight

WO • 3 MEI • 20.30

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

DI • 9 MEI • 20.30

Grimbergen,

CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 28 MEI • 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

VR • 5 MEI • 19.00

D5R

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO • 7 MEI • 20.00

The lost city of Z

Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

DI • 9 MEI • 20.30

Dode hoek

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

WO • 10 MEI • 20.30

Brimstone

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

DI • 16 MEI • 20.30

Down to Earth

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DI • 16 MEI • 20.30

Film Fest Gent on tour

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO • 17 MEI • 20.30

My first Highway

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

King of the Belgians

ZO • 14 MEI • 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DO • 18 MEI • 15.00 EN 20.00

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

THE SCABS (26/5)

MOONLIGHT (3/5, 9/5 & 28/5)

THE LOST CITY OF Z (7/5)

ZO • 21 MEI • 20.00

The other side of hope

Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Silence

DI • 23 MEI • 20.30

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

MA • 29 MEI • 20.30

Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI • 30 MEI • 20.30

To my Beloved

Dilbeek,
CC Westrand,
02 466 20 30

DI • 30 MEI • 20.30

20th Century Women

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

3 MEI TOT 5 JUL

Carmyn.

De poëzie van de vergankelijkheid

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

4 TOT 28 MEI

Harmonie De Gilde

Geert De Mesmaeker
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

TOT 14 MEI

Luc Peire. Ruimte

Drogenbos, FeliXart museum,
02 377 57 22

TOT 21 MEI

John Knight. Bohemian Grove

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 21 MEI

Yannick Ganseman. All Things Shining

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

7 TOT 18 MEI

Lut Beuls. Schilderijen

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24, www.lut.beuls.be

21 MEI TOT 4 JUN

Johan Lewi & Simone Dörflinger

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

TOT 4 JUN

Pol Bury. Time in motion

Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 11 JUN

The Bauhaus #itsalldesign

Brussel, Art & Design
Atomium Museum,
www.adamuseum.be

TOT 18 JUN

Furament.

Thema: habitat

Tervuren,
verschillende locaties,
www.vriendensvt.be

TOT 19 JUN

Kairos Castle

Gaasbeek,
kasteel van Gaasbeek,
www.kasteelvangaasbeek.be

TOT 26 JUN

Jan Lauwers. Silent Stories

Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 20 AUG

Yves Klein. Theater van de leegte

Brussel, Bozar,
www.bozar.be

TOT 8 OKT

Abdalla Omari. The Boat

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

DI • 2 MEI • 20.00

I'm not your negro

docu met optreden van
Chris Joris Experience
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA • 6 MEI • 10.00

Kalligrafie, letters op textiel

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

DO • 9 MEI • 20.30

De EU wordt 60, maar waar is het feestje?

Rob Heirbaut
& Leen De Witte
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZA • 14 MEI • 10.00

Schilderen in het park

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZO • 14 MEI • 14.00

Bosbloemen

Hoeilaart,
Bosmuseum,
www.ngz.be

DO • 18 MEI • 14.00

Arboretumwandeling Oude Wereld

Tervuren,
Eikestraat,
www.ngz.be

TO MY BELOVED (30/5)

I'M NOT YOUR NEGRO (2/5)

BOSBLOEMEN (14/5)

ZO • 21 MEI • 14.00

Muziekwandeling

Tervuren,
Markt 4,
0471 77 07 12

Lennaert & De Bonski's gaan voor goud

DI • 2 MEI • 20.30

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60
DI • 9 MEI • 20.00
Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

4 EN 5 MEI • 20.00

Randschilderingen

Kinderkoor
Shanti! Shanti!
o.l.v. Stijn Kolacny
Grimbergen,
abdijkerk,
02 263 03 43

VR • 5 MEI • 19.30

L'Uomo Teatrale

KA Vijverbeek
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZA • 6 MEI • 20.00

Charlatan

Gili
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

MA • 8 MEI • 19.30

Feest van de Europese Gemeenschap

gastland: Litouwen
Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

13 EN 14 MEI

Asse in Harmony

Harmonie De Gilde
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZO • 21 MEI • 16.30

Lenteconcert met Elien Van den Broeck

Grimbergen,
Sint-Servaasbasiliek,
www.beiaardvriendengrimbergen.be

DI • 23 MEI • 20.00

Dansavond

met Nico Hendrickx
& Wendy Dewolf
Jezus-Eik,
GC de Bosuil,
02 657 31 79

Voor meer activiteiten in de Rand, zie www.uitinderand.be

Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be

FEEST VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP (8/5)

NET GEMIST
RandKrant
april

Wie onze vorige editie (april 2017) heeft gemist, kan die raadplegen op onze website www.randkrant.be. Voor de gemeenten waar deze RandKrant van mei 2017 bus-aan-bus wordt verdeeld: zie colofon op pg.3.

WAAROVER HADDEN WIJ HET IN APRIL?

Over een stukje geschiedenis ter beter begrip van onze regio, 20 jaar RandKrant, de vernieuwde Zuunbeek, de toestand van de jeugdhuisen. We hadden interviews met chef-kok Jeroen De Pauw, Joke Hermsen en de twee good old politicians Francis Vermeiren en Eric Van Rompuy uit Zaventem. We gingen met Nathalie Vanbeylen Frank achterna, hingen met de Monumentenwacht hoog in de toren van de OLV kerk in Alsemberg. En Vardan Hakobyan vertelde zijn verhaal.

ABONNEMENT

Neem een abonnement en krijg alle edities van RandKrant (9 nrs./jaar - niet in januari, juli en augustus) in je bus. Schrijf 15 euro over als je in de Vlaamse Rand woont, 20 euro als je buiten de regio woont. Rek.nr. BE 58 0910 2113 1679.

Deze RandKrant van mei vind je vanaf 4 mei ook in 120 verdeelpunten in de Rand en Brussel. Voor de adressen hiervan: zie www.randkrant.be onder 'over ons'.

POSTKAARTEN

WIN onze postkaartenset met de 20 mooiste foto's uit 20 jaar RandKrant. Hoe? Vind ons leuk op facebook.com/randkrant en speel je adres door.

LEKKERNIJ UIT CALIFORNIË

Fusion food, een mix van culinaire invloeden uit Hawaï, Mexico en Azië

MOOISTE PLEK IN CALIFORNIË

De kust tussen Del Mar en Solana Beach

MOOISTE HERINNERING

De strandwandeling met mijn man op onze huwelijksdag

‘Zorg dragen voor de andere’

‘Ik ben trots op het Belgische burgerschap dat ik zes jaar geleden gekregen heb’, zegt Nikki Slocum-Bradley. Deze psychologe met Californische wortels houdt oprecht van de diversiteit van onze hoofdstad en ons land.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Na haar studies in Duitsland en Amerika ging Nikki aan de slag bij de Universiteit van de Verenigde Naties in Brugge. Vandaag leeft ze met haar Zuid-Afrikaanse echtgenoot en drie zonen in Tervuren, waar ze haar eigen praktijk als psychotherapeute heeft. ‘Mensen zijn mijn grote liefde. Het zijn onze relaties met andere mensen die de essentie van dit leven vormen.’

GRENZEN ZITTEN IN ONS HOOFD

Globalisering kan een positief verhaal zijn. Een

belangrijke sleutel hiertoe is het doorbreken van stereotiepen en het vijanddenken waarmee we onszelf en anderen in hokjes duwen. ‘Het zijn dat soort denkbeelden die ons beletten om naar de andere als een medemens te kijken. Vaak komen deze vijandige denkprocessen tot stand uit angst. We leven in een tijd waarin velen bang zijn voor de toekomst. Belangrijk is dat we die angsten niet ontkennen maar erkennen. Op die manier ga je beter begrijpen waar ze vandaan komen en ga je er ook op een minder krampachtige manier mee om. Ik stel vast dat heel wat mensen nog steeds met de naweeën van de aanslagen kampen. Eerlijk gezegd, ook mij overkomt het dat ik me op de metro plots wat zenuwachtig voel. Je kan dan twee zaken doen: of je laat je meeslepen door die angsten, begint die uit te vergroten en bent bang voor iedereen met een rugzak. Of je probeert de situatie rationeel te bekijken en tot de juiste proporties te herleiden. Wil dit zeggen dat je de angst die bij je opkomt moet negeren? Zeker niet. Het beheersen van je gevoelens begint namelijk met het onderkennen ervan. Dat geldt zowel voor ons als individu als voor

FR

‘PRENDRE SOIN DE L’AUTRE’

‘Je suis fière de la citoyenneté belge que j’ai obtenue il y a six ans’, dit Nikki Slocum-Bradley. Cette psychologue d’origine californienne apprécie sincèrement la diversité dans notre capitale et notre pays. ‘Je ressens en Europe un sentiment communautaire plus fort et une disponibilité de prendre soin de l’autre. Dans mon cabinet, je rencontre évidemment de nombreuses personnes qui luttent contre la solitude. Nous vivons dans une société fortement individualisée et matérialiste, où nous devons satisfaire tellement d’exigences que nous risquons d’étouffer. Mais j’observe aussi des signes d’humanité.’ Elle vit aujourd’hui avec son époux sud-africain et ses trois garçons à Tervuren, où elle a son propre cabinet de psychothérapeute.

de samenleving. Angsten kunnen we oplossen door met elkaar een authentiek gesprek aan te gaan waarin we in alle openheid zeggen wat we denken en voelen.’

DE WERELD IS EEN DORP

Ons denken als mens bepaalt de maatschappij waarin we leven. ‘Ons denken creëert onze realiteit. Ik stel vast dat ons maatschappelijk debat vandaag vaak verzandt in een loopgraven-denken. Met als gevolg dat het debat wordt verengt tot mijn of jouw gelijk, terwijl we het zouden moeten hebben over hoe we voor de problemen samen oplossingen kunnen formuleren. Vele uitdagingen waarvoor we vandaag staan, zijn niet langer gebonden aan één specifiek land. Denk maar aan de Brexit, de idee van een muur tussen de Verenigde Staten en Mexico of de weerstand tegen internationale handelsverdragen zoals CETA. De wereld is een groot dorp geworden, waar veel mensen van dezelfde problemen wakker liggen. Ik vind het essentieel dat onze beleidsmakers de bezorgdheden van hun burgers ernstig nemen en hierover met hen in dialoog treden.’

HOOP DOET LEVEN

Nikki kijkt hoopvol naar de toekomst. ‘In Europa ervaar ik meer gemeenschapsgevoel en bereidwilligheid om zorg te dragen voor de andere. Natuurlijk zie ik in mijn praktijk veel mensen die met eenzaamheid kampen. We leven in een zeer geïndividualiseerde en materialistische maatschappij, waarin we aan zo veel eisen moeten voldoen dat we dreigen te verstikken. Maar ik zie ook signalen van menselijkheid. Onze burens Piet en Ann, bijvoorbeeld. Toen wij hier vier jaar geleden aankwamen, hebben ze ons met open armen verwelkomd.’